

Instal·lació amb DrakX

Documentació oficial de Mageia

Els textos i les captures de pantalla d'aquest manual estan disponibles sota la llicència CC BY-SA 3.0 <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>.

Aquest manual s'ha elaborat amb l'ajuda de [Calenco CCMS](https://www.calenco.com) [https://www.calenco.com].

L'han escrit voluntaris durant el seu temps lliure. Si voleu ajudar a millorar-lo, contacteu l'[equip de documentació](https://wiki.mageia.org/en/Documentation_team) [https://wiki.mageia.org/en/Documentation_team].

Instal·lació amb DrakX

Sumari

Instal·lació amb DrakX	1
1. Selecció i ús de les imatges ISO	1
1.1. Introducció	1
1.2. Mitjà	1
1.3. Baixada i comprovació del mitjà	3
1.4. Enregistrament o bolcat de l'ISO	4
2. DrakX, l'instal·lador de Mageia	6
2.1. Passos de la instal·lació	7
2.2. Pantalla de benvinguda de la instal·lació	7
2.3. Problemes en la instal·lació i possibles solucions	9
3. Trieu la llengua que voleu usar	9
4. Llicència i notes de la versió	10
4.1. Acord de llicència	10
4.2. Notes de la versió	11
5. Configuració SCSI	11
6. Instal·lació o actualització	12
7. Configuració de la zona horària	13
8. Configuració de data, rellotge i zona horària	14
9. Teclat	14
10. Particions	15
10.1. Partició suggerida	15
10.2. Tria dels punts de muntatge	18
10.3. Confirmació del disc dur que es formatarà	19
10.4. Partició de disc personalitzada amb DiskDrake	20
10.5. Formatació	21
11. Programari	22
11.1. Selecció de mitjans	22
11.2. Selecció de l'escriptori	23
11.3. Selecció de grups de paquets	24
11.4. Instal·lació mínima	24
11.5. Tria de paquets individuals	25
12. Gestió d'usuaris	25
12.1. Estableix la contrasenya d'administrador (root):	25
12.2. Introduïu un usuari	25
12.3. Gestió d'usuaris (avançada)	26
13. Configuració gràfica	26
13.1. Configuració de la targeta gràfica i el monitor	26
13.2. Tria del servidor de les X (configura la targeta gràfica)	28
13.3. Tria del monitor	29
14. Gestor d'arrencada	30
14.1. Carregadors d'arrencada disponibles	30
14.2. Configuració del carregador d'arrencada	31
14.3. Altres opcions	33
15. Resum de la configuració	34
15.1. Paràmetres del sistema	34
15.2. Paràmetres del maquinari	35
15.3. Paràmetres de xarxa i Internet	36
15.4. Seguretat	36
16. Selecció de país / regió	37
16.1. Mètode d'entrada	37
17. Configuració dels serveis	38

18. Selecció del ratolí	39
19. Configuració del so	40
19.1. Avançat	40
20. Nivell de seguretat	41
21. Tallafoc	42
22. Actualitzacions	43
23. Enhorabona	44
24. Desinstal·lació de Mageia	44

Índex de figures

1. Partició EFI del sistema	21
2. Partició d'arrencada BIOS	21

Instal·lació amb DrakX

No tothom veurà totes les pantalles d'instal·lació que apareixen en aquest manual. Les imatges que veureu dependran del vostre maquinari i de les decisions que aneu prenent durant la instal·lació.

---

1. Selecció i ús de les imatges ISO

1.1. Introducció

Mageia es distribueix a través d'imatges ISO. Aquesta pàgina t'ajudarà a triar quina imatge s'adapta millor a les teves necessitats.

Hi ha tres tipus de mitjans d'instal·lació:

- **Instal·lador clàssic:** L'arrencada amb aquest mitjà us proporciona la màxima flexibilitat a l'hora de triar què instal·lar i per configurar el vostre sistema. En particular, teniu l'opció de quin entorn d'escriptori instal·lar.
- **LIVE media:** Aquesta opció us permet provar Mageia sense haver d'instal·lar-lo realment, o fer qualsevol canvi al vostre ordinador. No obstant això, el mitjà en viu també inclou un instal·lador, que es pot iniciar en arrencar el mitjà, o després d'arrencar al propi sistema operatiu en viu.

L'instal·lador en viu és més senzill en comparació amb l'instal·lador clàssic, però teniu menys opcions de configuració.

Les ISO en viu només es poden usar per crear “netes” instal·lacions, no es poden usar per actualitzar les versions de Mageia instal·lades prèviament.

- **Instal·lació de xarxa:** Aquestes són les ISO mínimes que no contenen més que la que es necessita per iniciar l'instal·lador de DrakX i trobar `DrakX-installer-stage2` i altres paquets que es necessiten per continuar i completar la instal·lació. Aquests paquets poden estar en el disc dur del PC, en un disc local, en una xarxa local o en Internet.

Aquests suports són molt lleugers (menys de 100 MB) i són convenientes si l'amplada de banda és massa baixa per descarregar un DVD complet, o si teniu un PC sense una unitat de DVD o no podeu arrencar des d'una memòria USB.

En les seccions següents es detallen més detalls.

1.2. Mitjà

1.2.1. Definició

Aquí, un suport (plural: media) és un fitxer d'imatge ISO que permet instal·lar i/o actualitzar Mageia i, per extensió, qualsevol suport físic (DVD, llapis USB, ...) al qual es copia el fitxer ISO.

Podeu trobar Mageia ISO [aquí](http://www.mageia.org/en/downloads/) [http://www.mageia.org/en/downloads/].

1.2.2. Mitjans d'instal·lació clàssics

1.2.2.1. Característiques comunes

- Aquestes ISO usen l'instal·lador clàssic anomenat DrakX
- S'usen per fer instal·lacions netes o per actualitzar una versió prèviament instal·lada de Mageia
- Diferents suports per a arquitectures de 32 i 64 bits
- Algunes eines estan disponibles a la pantalla “Welcome”: *Rescue System*, *Memory Test*, i *Hardware Detection Tool*
- Cada DVD conté molts entorns d'escriptori i idiomes disponibles
- Se us donarà l'opció durant la instal·lació d'afegir programari no lliure

1.2.3. Mitjà autònom

1.2.3.1. Característiques comunes

- Es pot usar per previsualitzar el sistema operatiu Mageia sense haver d'instal·lar-lo
- El mitjà en viu també inclou un instal·lador.
- Cada ISO conté només un entorn d'escriptori (Plasma, GNOME o Xfce)
- Diferents suports per a arquitectures de 32 i 64 bits
- Contenen programari no lliure

1.2.3.2. DVD autònom de Plasma

- Només l'entorn d'escriptori Plasma
- Tots els idiomes disponibles són presents
- Només arquitectura de 64 bits

1.2.3.3. DVD autònom de GNOME

- Només l'entorn d'escriptori GNOME
- Tots els idiomes disponibles són presents
- Només arquitectura de 64 bits

1.2.3.4. DVD autònom de Xfce

- Només l'entorn d'escriptori Xfce
- Tots els idiomes disponibles són presents
- Arquitectures de 32 o 64 bits

1.2.4. Mèdia d'instal·lació neta

1.2.4.1. Característiques comunes

- Diferents suports per a arquitectures de 32 i 64 bits
- Els primers passos són només en anglès

1.2.4.2. *netinstall.iso*

- Conté només programari lliure, per a qui prefereix no usar programari no lliure

1.2.4.3. netinstall-nonfree.iso

- Conté programari no lliure (majoritàriament controladors, còdecs...) per a aquells que el necessiten

1.3. Baixada i comprovació del mitjà

1.3.1. Baixada

Un cop hàgiu triat el fitxer ISO, el podeu descarregar usant http o BitTorrent. En ambdós casos, se us proporciona informació, com ara el mirall en ús i una opció per canviar a una alternativa si l'amplada de banda és massa baixa.

Si s'escull http també veureu alguna informació relativa a les sumes de verificació.

`md5sum`, `sha512sum` i `sha3-512sum` (el més segur) són eines per comprovar la integritat de l'ISO. Copieu una de les sumes de verificació (cadena de caràcters alfanumèrics) per a usar-la a la secció següent.

```
$ # Us cal tenir la imatge ISO i el fitxer de suma de verificació a la mateixa carpeta.
$ md5sum -c Mageia-10-beta1-x86_64.iso.md5
Mageia-10-beta1-x86_64.iso: D'acord

$ sha512sum -c Mageia-10-beta1-x86_64.iso.sha512
Mageia-10-beta1-x86_64.iso: D'acord

$ sha3-512sum -c Mageia-10-beta1-x86_64.iso.sha3
Mageia-10-beta1-x86_64.iso: D'acord
```

Mentrestant, s'obrirà una finestra per a descarregar l'ISO real:

Feu clic a *Desa el fitxer*, després feu clic a *D'acord*.

1.3.2. Comprovació de la integritat del mitjà baixat

Les sumes de verificació a les quals s'ha fet referència anteriorment, són empremtes digitals generades per un algoritme des del fitxer a descarregar. Podeu comparar la suma de verificació de l'ISO descarregada amb la de l'ISO de la font original. Si les sumes de verificació no coincideixen, vol dir que les dades reals de l'ISO no coincideixen, i si és el cas, hauríeu de tornar a provar la baixada o intentar una reparació usant BitTorrent.

Per a generar la suma de verificació de l'ISO descarregada, obriu una consola (no cal que sigui l'arrel) i:

- Per usar `md5sum`, escriviu: **`md5sum camí/a/la/imatge/fitxer.iso`**
- Per usar la `sha512sum`, escriviu: **`sha512sum camí/a/la/imatge/fitxer.iso`**
- Per usar `sha3-512sum`, escriviu: **`sha3-512sum camí/a/la/imatge/fitxer.iso`**

Exemple:

```
[sam5@localhost ~]$ md5sum /home/sam5/Downloads/Mageia-4-RC-x86_64-DVD.iso
ec1ce42c4b003b5e9bea6911968195c8 /home/sam5/Downloads/Mageia-4-RC-x86_64-DVD.iso
[sam5@localhost ~]$ █
```

a continuació, compareu el resultat (potser haureu d'esperar una estona) amb la suma de verificació ISO proporcionada per Mageia.

1.4. Enregistrament o bolcat de l'ISO

La imatge ISO verificada ara es pot gravar en un CD/DVD o "abocar" en una memòria USB. Aquesta no és una operació de còpia estàndard, ja que en realitat es crearà un mitjà arrencable.

1.4.1. Gravació de l'ISO a un CD/DVD

Sigui quin sigui el programari que useu, assegureu-vos que s'usa l'opció de gravar una imatge. Creuar *dades* o *fitxers* no és correcte. Vegeu el [wiki de Mageia](https://wiki.mageia.org/en/WritingCDandDVDimages) [https://wiki.mageia.org/en/WritingCDandDVDimages] per a més informació.

1.4.2. Bolcat de l'ISO a un llapis de memòria USB

Totes les ISO de Mageia són híbrides, el que significa que pots bolcar-les a una memòria USB i després usar-les per arrencar i instal·lar el sistema.

Bolcar una imatge en un dispositiu flaix destrueix qualsevol sistema de fitxers anterior al dispositiu i es perdran totes les dades existents.

A més, l'única partició del dispositiu flash serà la partició ISO de Mageia.

Per tant, si una ISO d'aproximadament 4GB s'escriu en un llapis USB de 8GB, el llapis només es mostrarà com a 4GB. Això es deu al fet que els 4GB restants ja no estan formatats - per tant, no estan disponibles per al seu ús. Per recuperar l'aforament original, cal tornar a formatar i repartir el llapis USB.

1.4.2.1. Ús d'una eina gràfica dins de Mageia

Podeu usar una eina gràfica com ara [IsoDumper](https://wiki.mageia.org/en/IsoDumperWritingISOimagesonUSBsticks) [https://wiki.mageia.org/en/IsoDumperWritingISOimagesonUSBsticks]

1.4.2.2. Ús d'una eina gràfica al Windows

Podeu provar:

- [Rufus](http://rufus.akeo.ie/?locale=enUS) [http://rufus.akeo.ie/?locale=enUS] amb l'opció "imatge ISO"
- [Win32 Imager de disc](http://sourceforge.net/projects/win32diskimager) [http://sourceforge.net/projects/win32diskimager]

1.4.2.3. Ús de la línia d'ordres dins d'un sistema GNU/Linux

És potencialment *perillós* fer-ho a mà. Us arrisqueu a sobreescrivre les dades potencialment valuoses existents si especifiqueu el dispositiu de destinació incorrecte.

---

1. Obriu una consola
2. Converteix-te en un usuari *root* (administrador) amb l'ordre **su** - (no oblidis el -)

```
[sam5@localhost ~]$ su -  
Password:  
[root@localhost ~]#  
[root@localhost ~]#  
[root@localhost ~]# █
```

3. Connecta el llapis USB - però no el muntis (això també vol dir que no obris cap aplicació o gestor de fitxers que pugui accedir-hi o llegir-lo)

4. Introduïu l'ordre **fdisk -l**

```
[root@localhost ~]# fdisk -l  
  
Disk /dev/sda: 298.1 GiB, 320072933376 bytes, 625142448 sectors  
Units: sectors of 1 * 512 = 512 bytes  
Sector size (logical/physical): 512 bytes / 4096 bytes  
I/O size (minimum/optimal): 4096 bytes / 4096 bytes  
Disklabel type: dos  
Disk identifier: 0x000db4bf  
Partition 3 does not start on physical sector boundary.  
  
Device      Boot      Start          End      Blocks      Id System  
/dev/sda1   *          2048      21256191    10627072    83 Linux  
/dev/sda2             21256192    63528959    21136384    83 Linux  
/dev/sda3             63530964    625137344   280803190+    5 Extended  
/dev/sda5             63531008    84873215    10671104    83 Linux  
/dev/sda6             84875264    127016959    21070848    83 Linux  
/dev/sda7            127019008    135985151     4483072    82 Linux swap / Solaris  
/dev/sda8            135987200    198598655    31305728    83 Linux  
/dev/sda9            198600704    471588863   136494080    83 Linux  
/dev/sda10           471590912    496777994    12593541+    83 Linux  
/dev/sda11           496781312    504955079     4086884    82 Linux swap / Solaris  
/dev/sda12           504958976    625137344    60089184+    83 Linux  
  
Disk /dev/sdb: 7.5 GiB, 8011087872 bytes, 15646656 sectors  
Units: sectors of 1 * 512 = 512 bytes  
Sector size (logical/physical): 512 bytes / 512 bytes  
I/O size (minimum/optimal): 512 bytes / 512 bytes  
Disklabel type: dos  
Disk identifier: 0x15005631  
  
Device      Boot Start          End      Blocks      Id System  
/dev/sdb1   *           1      7598079    3799039+    17 Hidden HPFS/NTFS  
  
[root@localhost ~]# █
```

5. Trobeu el nom del dispositiu per al llapis USB (per la seva mida), per exemple /dev/sdb a la captura de pantalla anterior, és un llapis USB de 8GB.

També podeu trobar el nom del dispositiu amb l'ordre **dmesg**. Cap al final de l'exemple següent, podeu veure el nom del dispositiu començant per **sd**, i en aquest cas, **sdd** és el dispositiu real. També podeu veure que la seva mida és de 2GB:

```
[72594.604531] usb 1-1: nou dispositiu USB d'alta velocitat número 27
que usa xhcihcd
[72594.770528] usb 1-1: S'ha trobat un nou dispositiu USB,
idVendor,8564, idProduct10001000
[72594.770533] usb 1-1: Nou dispositiu USB cadenes: Mfr1,1, Product2,
SerialNumber33
[72594.770536] usb 1-1: Producte: Dispositiu d'emmagatzematge massiu
[72594.770537] usb 1-1: Fabricant: JetFlash
[72594.770539] usb 1-1: SerialNumber: 18MJTWLMPUCC3SSB
[72594.770713] usb 1-1: ep 0x81 - interval d'arrodoniment a 128
microfotogrames, ep desc diu 255 microfotogrames
[72594.770719] usb 1-1: ep 0x2 - interval d'arrodoniment a 128
microfotogrames, ep desc diu 255 microfotogrames
[72594.771122] Usb-storage 1-1:1.0: S'ha detectat un dispositiu USB
d'emmagatzematge massiu
[72594.772447] scsi host8: usb-storage 1-1:1.0
[72595.963238] scsi 8:0:0:0:0:0: Accés directe JetFlash Transcend 2GB
1100 PQ: 0 ANSI: 4
[72595.963626] sd 8:0:0:0:0: [sdd] 4194304 Blocs lògics de 512 bytes:
(2.14 GB/2.00 GiB)
[72595.964104] sd 8:0:0:0:0: [sdd] S'ha desactivat la protecció
d'escriptura
[72595.964108] sd 8:0:0:0:0: [sdd] Mode Sense: 43 00 00 00
[72595.965025] sd 8:0:0:0:0: [sdd] No s'ha trobat cap pàgina en mode
memòria cau
[72595.965031] sd 8:0:0:0:0: [sdd] S'assumeix la memòria cau de la
unitat: s'escriurà
[72595.967251] sdd: sdd1
[72595.969446] sd 8:0:0:0:0: [sdd] Disc extraïble SCSI adjunt
```

6. Introduïu l'ordre: **dd if thepath/to/the/ISO/file of the/dev/sdx bs the1M**

On X:el vostre nom de dispositiu, p. ex.: /dev/sdd

Exemple: `dd if=/home/usuari/Baixades/Mageia-6-x86_64-DVD.iso of=/dev/sdd bs=1M`

Pot ser útil saber que **si** significa input file i **de** significa output

7. Introduïu l'ordre: **sync**
8. Aquest és el final del procés i ara podeu desconnectar el llapis USB.

2. DrakX, l'instal·lador de Mageia

Tant si sou nou en GNU-Linux com si sou un usuari amb experiència, l'instal·lador de Mageia està dissenyat per a ajudar-vos a fer la instal·lació o actualització tan fàcil com sigui possible.

2.1. Passos de la instal·lació

- El procés d'instal·lació es divideix en una sèrie de passos, l'estat dels quals s'indica en un panell a l'esquerra de la pantalla.
- Cada pas té una o més pantalles, que també poden tenir *seccions avançades* amb opcions addicionals, menys habituals.
- La majoria de pantalles tenen *Ajuda* botons per a més detalls sobre el pas en particular.

Si en algun moment de la instal·lació decidiu interrompre la instal·lació, és possible reiniciar, però si us plau, penseu-ho dues vegades abans de fer-ho. Una vegada que s'ha formatat una partició o s'han començat a instal·lar actualitzacions, l'ordinador ja no està en el mateix estat i reiniciar-lo podria molt bé deixar-vos amb un sistema inutilitzable.

Si, malgrat això, esteu segur que reiniciar és el que voleu, aneu a un terminal de text prement les tecles **Ctrl+Alt+F2** junts. Després d'això, premeu **Ctrl+Alt+Suprimeix** junts per reiniciar.

2.2. Pantalla de benvinguda de la instal·lació

La pantalla particular que veureu en arrencar des del medi d'instal·lació dependrà de si la placa base del vostre ordinador és del tipus Legacy (BIOS) o UEFI.

La pantalla del menú de benvinguda té diverses opcions, però l'opció per defecte iniciarà l'instal·lador, i normalment és tot el que necessitareu.

2.2.1. Sistemes heretats (BIOS)

Menú

- **Instal·la Mageia**

Instal·la Mageia en un disc dur. Aquesta és l'opció per defecte, i s'iniciarà automàticament després d'una estona, tret que se seleccioni una altra opció.

- **Sistema de rescat**

Aquesta opció us permet reinstal·lar el carregador d'arrencada per a una instal·lació existent de Mageia o podeu usar-lo per restaurar un carregador d'arrencada de Windows.

- **Test de memòria**

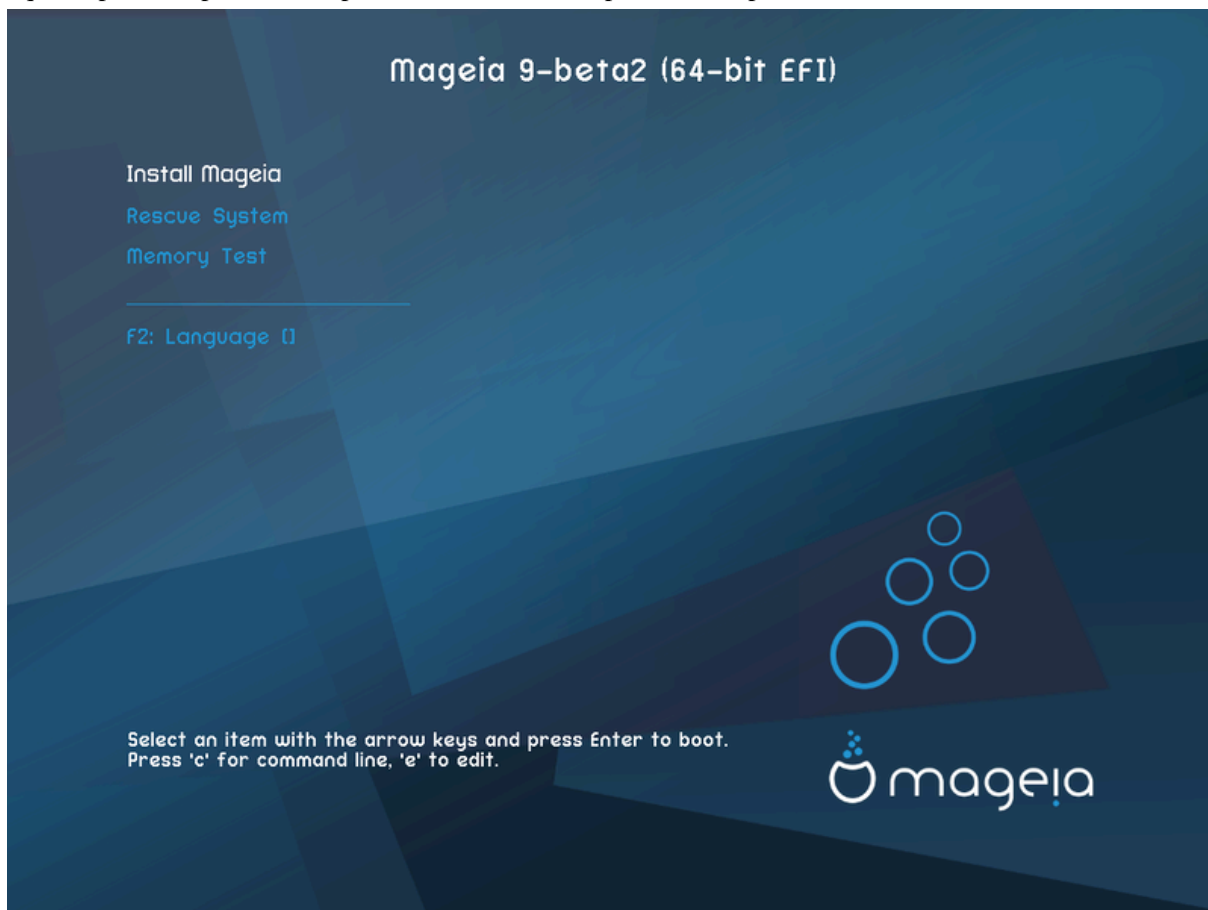
Prova la RAM instal·lada amb múltiples operacions de lectura i escriptura. Reinicieu per a acabar la prova.

- **F2: Idioma**

Premeu F2 per a llengües alternatives.

2.2.2. Sistemes UEFI

Des d'aquesta pantalla, podeu accedir a les opcions prement **e** per entrar en el mode d'edició. Per tornar a aquesta pantalla, premeu **Esc** per sortir sense desar o premeu **F10** per desar i sortir.

Menú

- **Instal·lació:** Inicia el procés d'instal·lació

- **Rescat:** Aquesta opció us permet reinstal·lar el carregador d'arrencada per a una instal·lació existent de Mageia o podeu usar-lo per restaurar un carregador d'arrencada de Windows.

- **F2: Idioma:** Prem **F2** per a llengües alternatives.

Si heu arrencat des d'un llapis USB, veureu duplicades les opcions anteriors, i en aquest cas, hauríeu d'usar el conjunt que se sufixarà amb «USB».

2.3. Problemes en la instal·lació i possibles solucions

2.3.1. Sense interfície gràfica

- Després de la pantalla inicial no heu avançat a la pantalla *Language Selection*. Això pot passar amb algunes targetes gràfiques i sistemes antics. Proveu d'usar una resolució baixa escrivint **vgalo** a l'indicador.
- Si el maquinari és molt antic, pot ser que no sigui possible una instal·lació gràfica. En aquest cas val la pena provar una instal·lació en mode text. Per usar aquesta opció, premeu **Esc** a la pantalla *Benvingut* i confirmeu-ho amb **INTRODUÏU**. Se us presentarà una pantalla negra amb una arrencada de **:**. Escriviu **text** i premeu **INTRODUÏU** per continuar amb la instal·lació en mode text.

2.3.2. La instal·lació es penja

Si el sistema semblava congelar-se durant la instal·lació, això podria ser un problema amb la detecció de maquinari. En aquest cas, la detecció automàtica de maquinari es pot obviar i tractar més endavant. Per a provar-ho, escriviu **noauto** a l'indicador. Aquesta opció també es pot combinar amb altres paràmetres segons sigui necessari.

2.3.3. Problema en la RAM

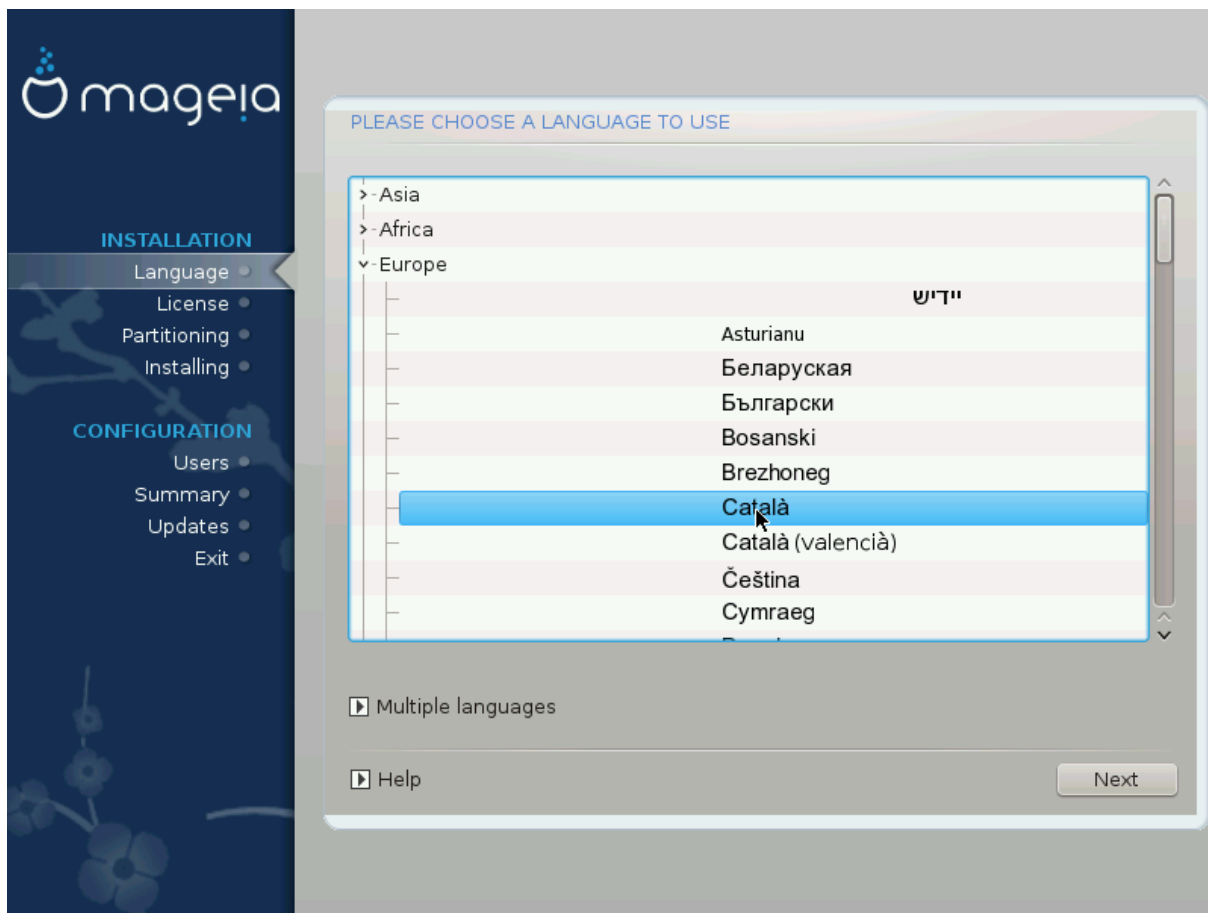
Això poques vegades serà necessari, però en alguns casos el maquinari pot informar incorrectament de la RAM disponible. Per especificar-ho manualment, podeu usar el paràmetre `mem.xxxM, onxxx` és la quantitat correcta de RAM. Per exemple, `mem2256M` especificaria 256MB de RAM.

2.3.4. Particions dinàmiques

Si heu convertit el disc dur del format *Basic* a format *Dynamic* a Microsoft Windows, no és possible instal·lar Mageia en aquest disc. Per tornar a un disc *Basic*, vegeu la documentació de Microsoft: <http://msdn.microsoft.com/ca-us/library/cc776315.aspx> [<http://msdn.microsoft.com/en-us/library/cc776315.aspx>].

3. Trieu la llengua que voleu usar

- Seleccioneu l'idioma que preferiu, ampliant primer la llista per al vostre continent. Mageia usarà aquesta selecció durant la instal·lació i per al vostre sistema instal·lat.
- Si és probable que (o d'altres) necessiteu que s'instal·lin diversos idiomes al vostre sistema, hauríeu d'usar l'opció *Múltiples idiomes* per afegir-los ara. Serà difícil afegir suport de llenguatge addicional després de la instal·lació.

Fins i tot si trieu més d'una llengua, primer heu de triar-ne una com a llengua preferida de la llista principal d'idiomes. També es marcarà com a escollit a la pantalla *Múltiples idiomes*.

- Si l'idioma del teclat no és el mateix que l'idioma preferit, llavors també és recomanable instal·lar l'idioma requerit per al teclat
- Mageia usa el suport UTF-8 (Unicode) per defecte. Això es pot desactivar a la pantalla *Múltiples idiomes* si sabeu que no és adequat per a la vostra llengua. Desactivar UTF-8 s'aplica a totes les llengües instal·lades.
- Podeu canviar l'idioma per a la postinstal·lació del vostre sistema a Mageia Control Center # System # localization per al vostre sistema.

4. Llicència i notes de la versió

4.1. Acord de llicència

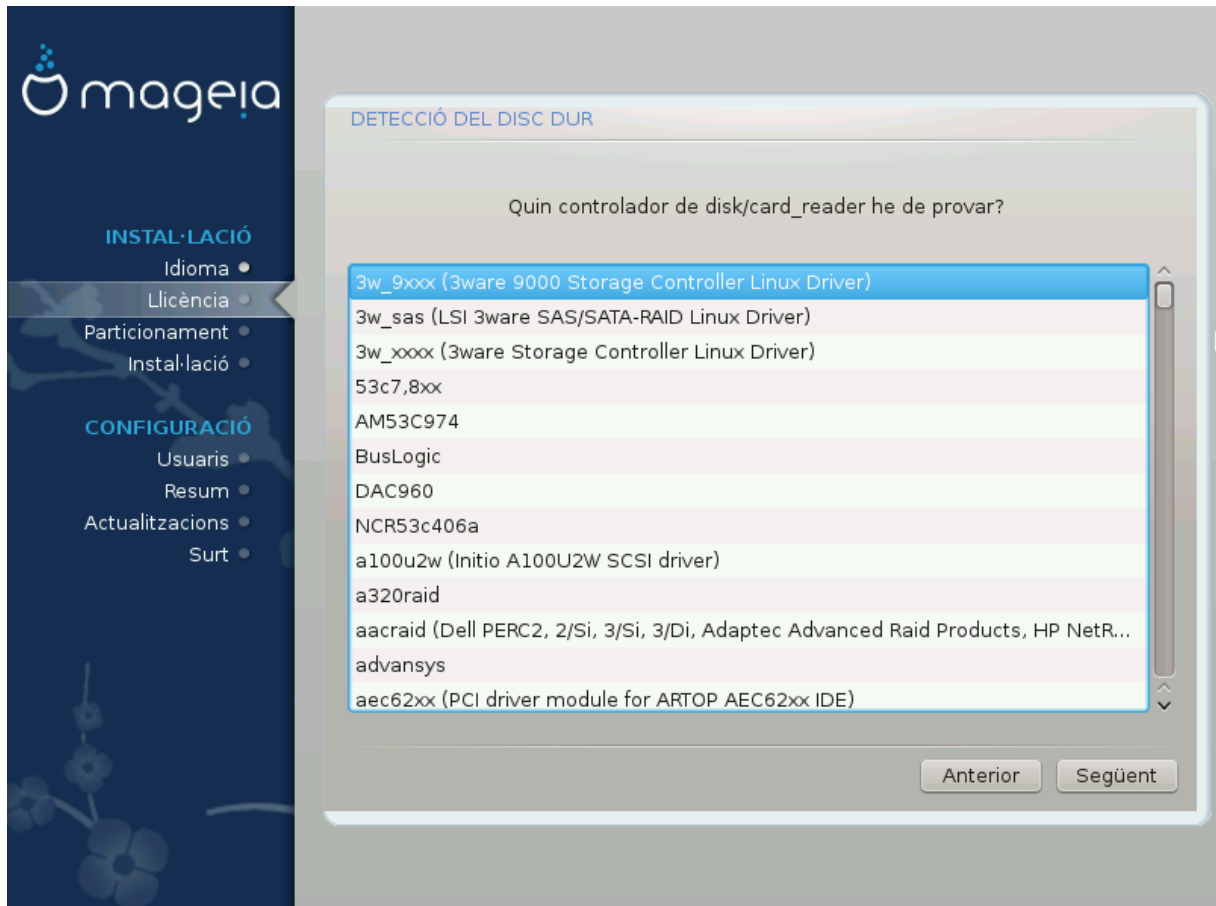
- Abans d'instal·lar Mageia, llegiu atentament els termes i condicions de la llicència.
- Aquests termes i condicions s'apliquen a tota la distribució de Mageia i s'han d'acceptar abans de poder continuar.
- Per a continuar, simplement seleccioneu *Accepta* i feu clic a *Següent*

Si decideix no acceptar aquestes condicions, li agraïm el seu interès per Mageia. Si feu clic a *Surt*, es reiniciarà l'ordinador.

4.2. Notes de la versió

Es pot veure informació important sobre aquest llançament de Mageia en particular fent clic al botó *Release Notes*.

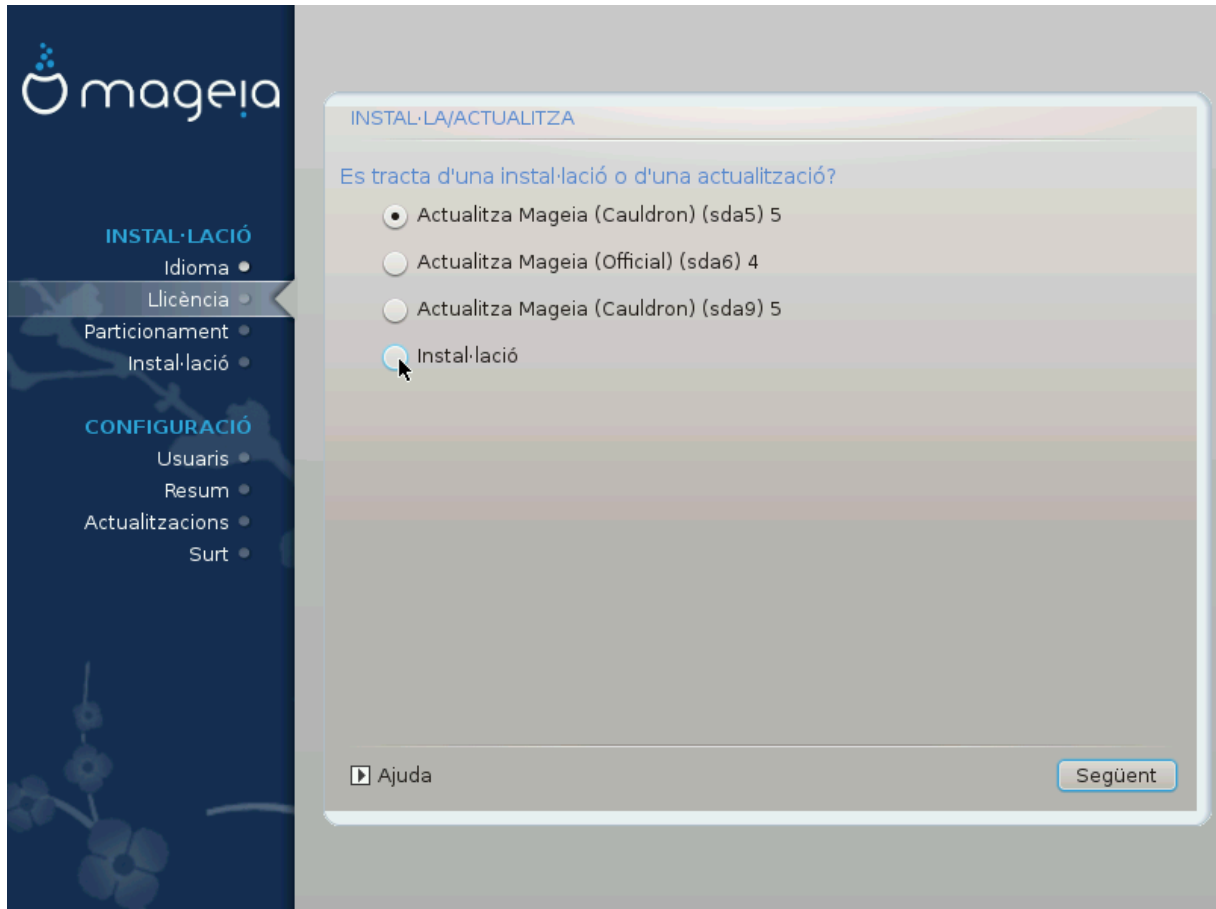
5. Configuració SCSI

El DrakX normalment detectarà els discs durs correctament. No obstant això, amb alguns controladors SCSI antics pot ser incapaç de determinar els controladors correctes a usar i, posteriorment, no reconèixer la unitat.

Si el vostre dispositiu no és reconegut, haureu de dir manualment a DrakX quins dispositius SCSI teniu. El DrakX hauria de ser capaç de configurar correctament la(es) unitat(es).

6. Instal·lació o actualització

- **Instal·la**

Useu aquesta opció per a fer una instal·lació nova de Mageia. Això formatarà la partició `root (/)`, però pot preservar una partició `/home` preexistent (una partició `/home` dedicada, en lloc d'incorporar-se dins de la pròpia partició `root (/)`).

- **Actualitza**

Useu aquesta opció per actualitzar una instal·lació existent de Mageia.

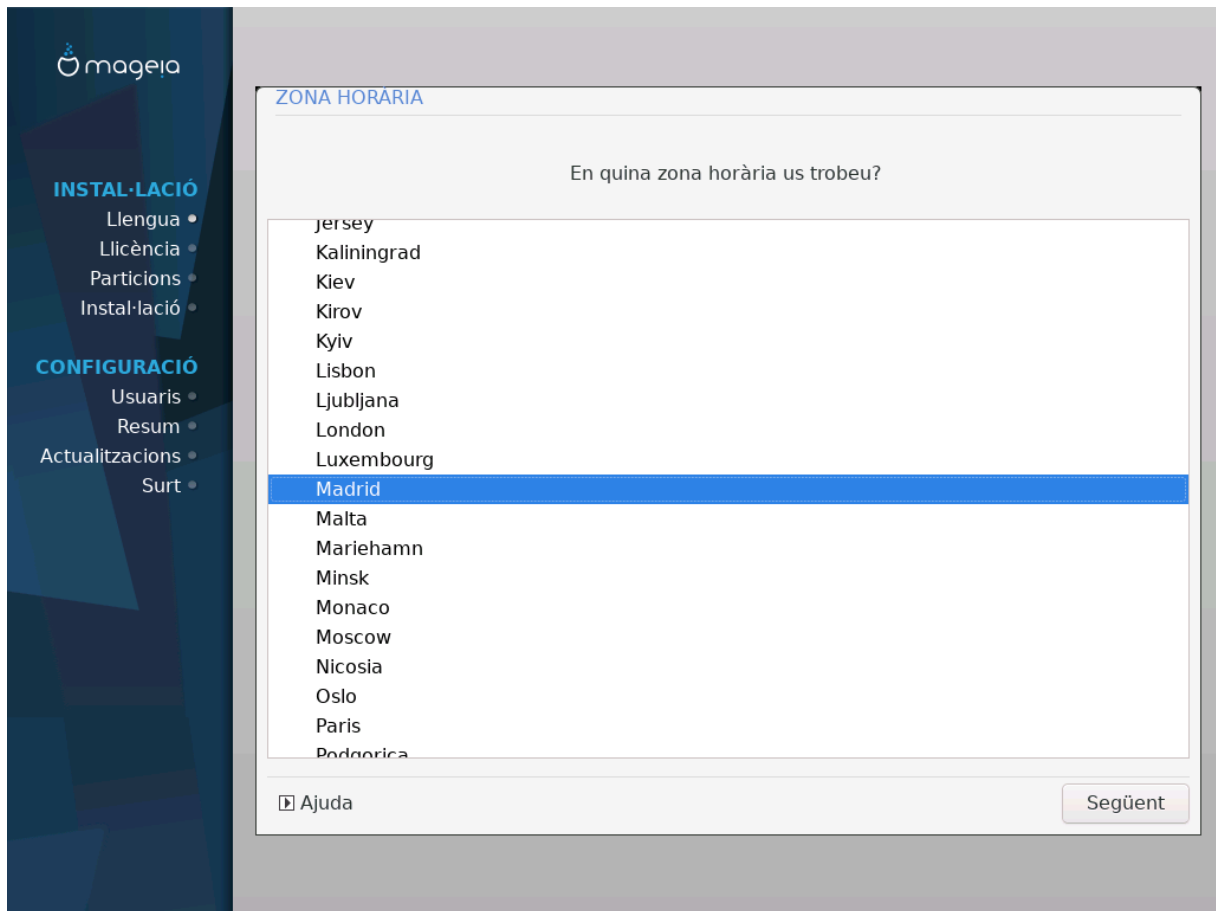

Només s'ha provat exhaustivament l'actualització d'una versió anterior de Mageia que era *i que encara suportava* quan es va publicar aquesta versió de l'instal·lador. Si voleu actualitzar una versió de Mageia que ha arribat al seu "End Of Life", llavors és millor fer una instal·lació "neta" en el seu lloc, preservant la vostra partició `/home`.

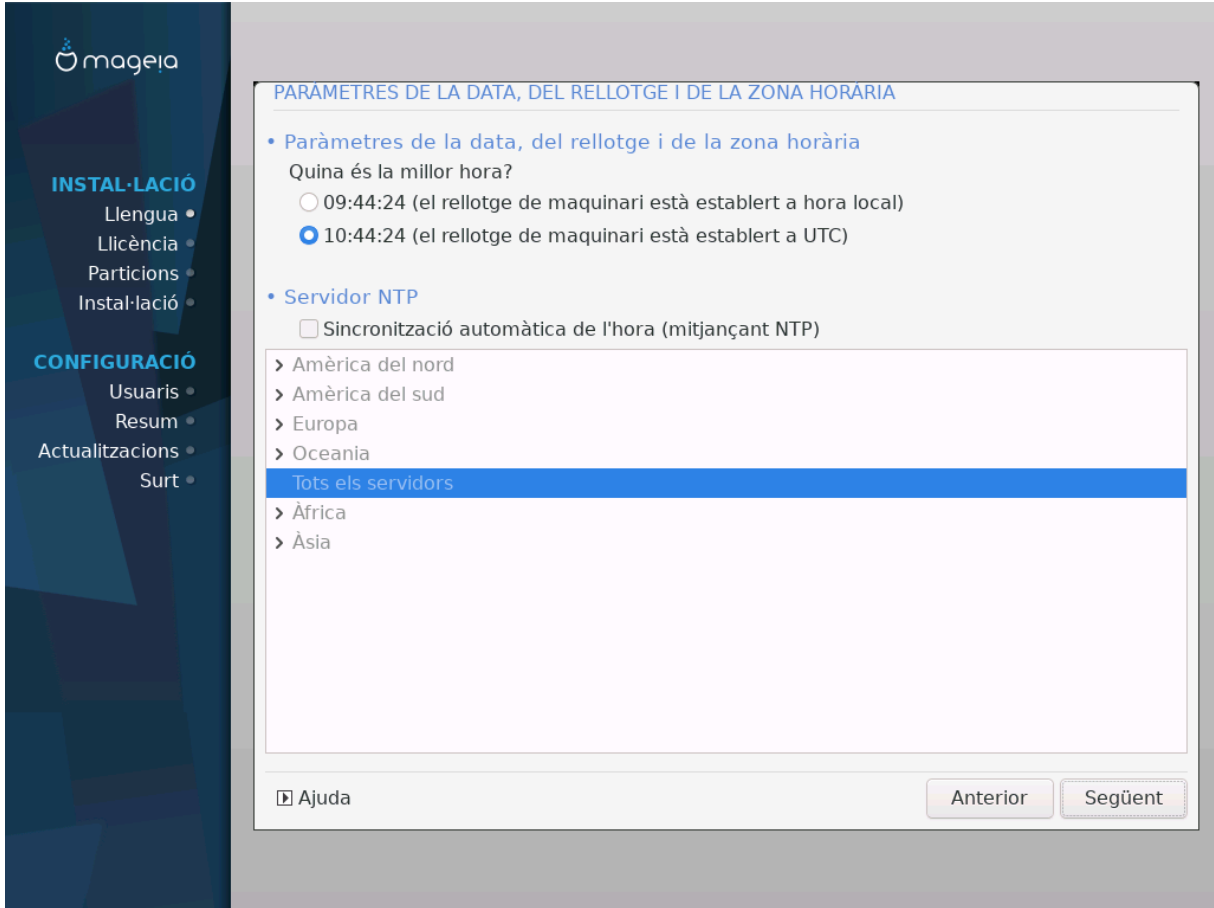
Si heu descobert que heu oblidat seleccionar un idioma addicional, podeu tornar de la *Instal·lar o Actualitzar la pantalla* a la pantalla d'elecció d'idioma prement **Ctrl+Alt+Home**. Feu **NOT** feu-ho més tard a la instal·lació.

7. Configuració de la zona horària

- Seleccioneu la zona horària triant el país o una ciutat propera.
- A la pantalla següent podeu configurar el rellotge del maquinari i habilitar la sincronització horària.

8. Configuració de data, rellotge i zona horària

The screenshot shows the Mageia installation configuration interface. On the left is a dark sidebar with the Mageia logo and a menu with sections: 'INSTAL·LACIÓ' (containing 'Llengua', 'Llicència', 'Particions', 'Instal·lació') and 'CONFIGURACIÓ' (containing 'Usuaris', 'Resum', 'Actualitzacions', 'Surt'). The main window is titled 'PARAMETRES DE LA DATA, DEL RELLOTGE I DE LA ZONA HORÀRIA'. It contains two main sections: 'Paràmetres de la data, del rellotge i de la zona horària' with a question 'Quina és la millor hora?' and two radio button options: '09:44:24 (el rellotge de maquinari està establert a hora local)' and '10:44:24 (el rellotge de maquinari està establert a UTC)'. The second section is 'Servidor NTP' with a checkbox for 'Sincronització automàtica de l'hora (mitjançant NTP)'. Below this is a list of NTP servers with expandable arrows: 'Amèrica del nord', 'Amèrica del sud', 'Europa', 'Oceania', 'Tots els servidors' (highlighted in blue), 'Àfrica', and 'Àsia'. At the bottom left is an 'Ajuda' button with a question mark icon, and at the bottom right are 'Anterior' and 'Següent' buttons.

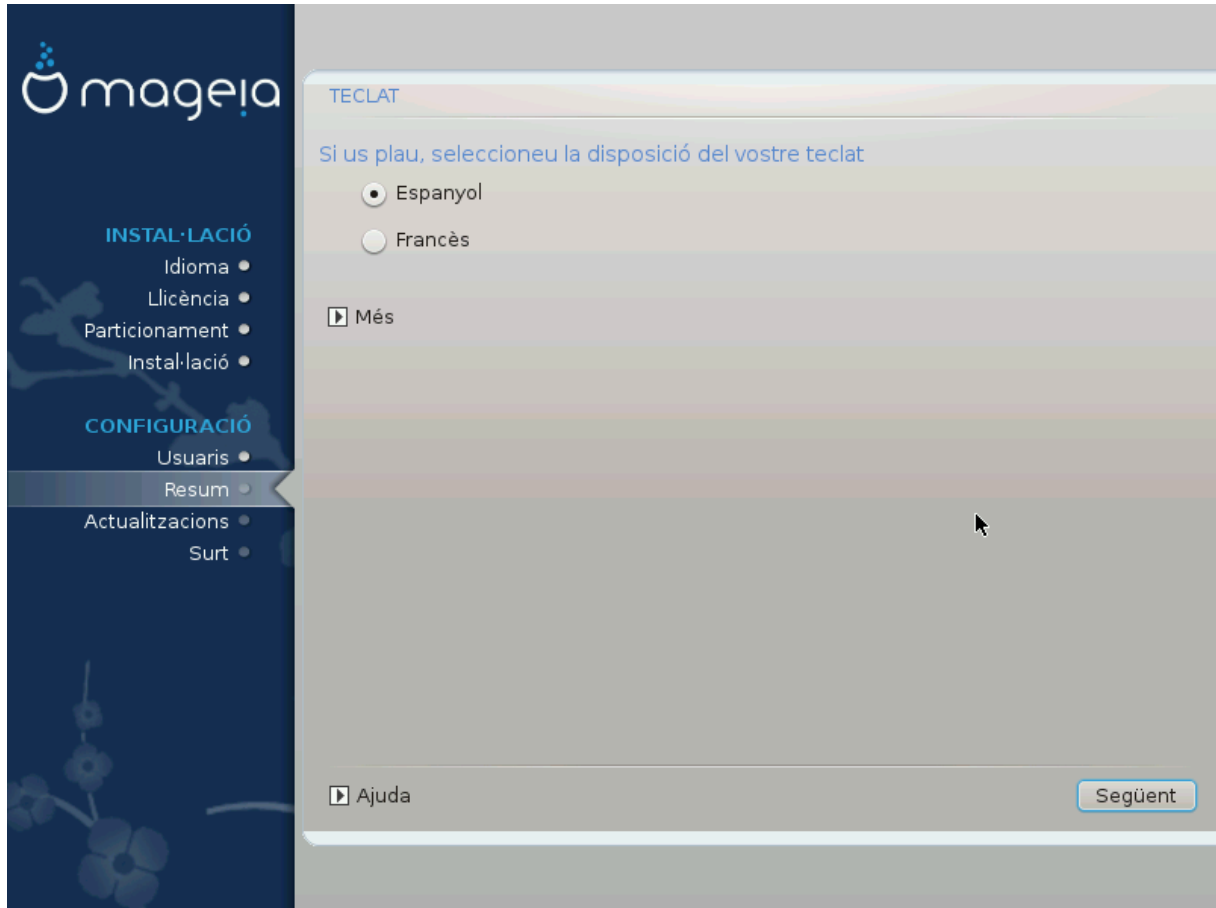
- En aquesta pantalla, podeu triar entre configurar el rellotge del maquinari a UTC o a l'hora local.
- Una altra cosa que podeu fer aquí és habilitar la sincronització horària automàtica amb NTP. Perquè això funcioni, heu de seleccionar un servidor NTP. Trieu-ne un que sigui a prop.

Si teniu més d'un sistema operatiu a l'ordinador, assegureu-vos que tots estiguin configurats a l'hora local o tots a l'hora UTC.

9. Teclat

DrakX selecciona el teclat adequat per a la vostra llengua. Si no en troba cap, triarà la disposició de teclat US.

- Assegureu-vos que la selecció és correcta o seleccioneu una altra disposició de teclat. Si no sabeu quina disposició té el vostre teclat, mireu a les especificacions lliurades amb el vostre sistema, o bé pregunteu-ho al proveïdor. Fins i tot pot ser que hi hagi una etiqueta al teclat que n'identifiqui la disposició. També podeu mirar aquí: ca.wikipedia.org/wiki/Mapes_de_teclats [http://ca.wikipedia.org/wiki/Mapes_de_teclats]
- Si el teclat no està a la llista que es mostra, feu clic a *Més* per obtenir una llista més completa i seleccioneu el teclat allà.

Després d'escollir un teclat del diàleg *Més*, tornareu al diàleg de la primera opció de teclat i semblarà que s'ha triat un teclat d'aquesta pantalla. Podeu ignorar això i continuar la instal·lació amb seguretat: s'aplicarà el teclat escollit de la llista completa.

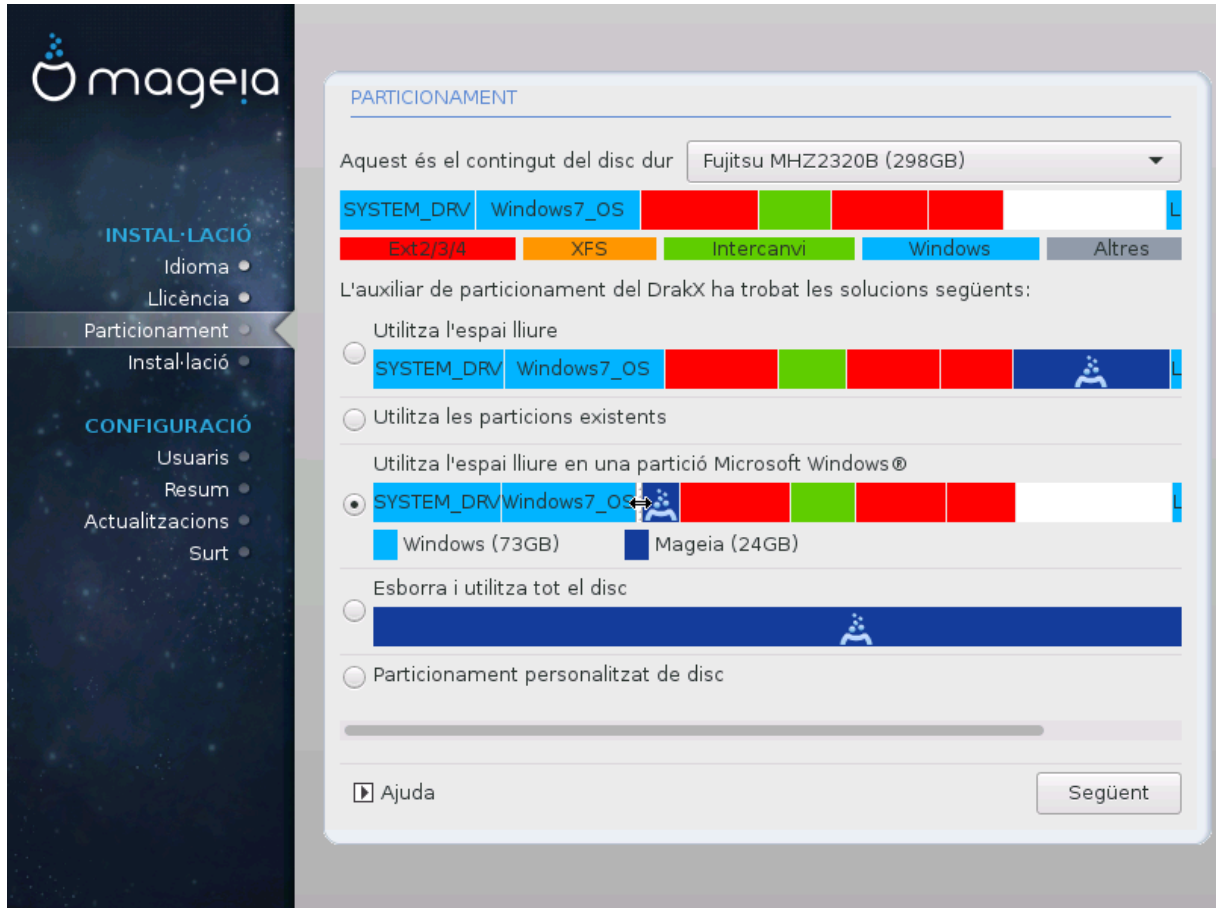
- Si trieu un teclat basat en caràcters no llatins, veureu una pantalla de diàleg addicional preguntant com preferiríeu canviar entre les disposicions de teclat llatina i no llatina

10. Particions

10.1. Partició suggerida

En aquesta pantalla podeu veure el contingut del(s) vostre(s) disc(s) dur(s) juntament amb les propostes de partició DrakX per on instal·lar Mageia.

Les opcions reals disponibles de les que es mostren a continuació variaran segons la disposició i el contingut del(s) disc(s) en particular.

Opcions principals

- **Usa les particions existents**

Si aquesta opció està disponible, vol dir que s'han trobat particions compatibles amb Linux i es podrien usar per a la instal·lació.

- **Usa espai lliure**

Si teniu espai lliure al disc dur, aquesta opció l'aprofitarà per a la instal·lació de Mageia.

- **Usa espai lliure en una partició de Windows**

Si teniu espai no usat en una partició de Windows existent, l'instal·lador pot oferir-lo per usar-lo. Aquesta pot ser una manera útil de fer lloc per a la nova instal·lació de Mageia, però vegeu l'avís a continuació.

Amb aquesta opció, l'instal·lador mostra la partició Windows restant en blau clar i la partició Mageia proposada en blau fosc amb les seves mides previstes just a sota. Teniu l'opció de modificar aquestes mides fent clic i arrossegant el buit entre ambdues particions. Vegeu la captura de pantalla següent:

Això implica reduir la mida de la partició Windows, i per tant és una operació arriscada, de manera que hauríeu d'assegurar-vos que heu fet una còpia de seguretat de tots els fitxers importants abans de continuar.

La partició ha de ser "neta", el que significa que Windows ha d'haver tancat correctament l'última vegada que es va usar. També s'ha d'haver desfragmentat, encara que això no és una garantia que tots els fitxers de la partició s'hagin mogut fora de l'àrea que està a punt de ser usada per a Mageia.

- **Eborra i usa el disc sencer**

Aquesta opció assignarà tot el disc per a Mageia

Això suprimirà TOTES les dades del disc dur seleccionat. Cuida't! Si teniu intenció d'usar part del disc per a una altra cosa, o ja teniu dades a la unitat que no esteu preparat per perdre, llavors no useu aquesta opció.

- **Partició personalitzada del disc**

Aquesta opció us dona control total sobre la localització de la instal·lació al(s) disc(s) dur(s).

Si no useu l'opció *Partició personalitzada de disc*, l'instal·lador assignarà l'espai disponible d'acord amb les regles següents:

- Si l'espai total disponible és inferior a 50 GB, llavors només es crea una partició. Aquesta serà la partició / (root).
- Si l'espai total disponible és superior a 50 GB, es creen tres particions
  - El 6/19 del total de places disponibles es destina a / amb un màxim de 50 GB
  - 1/19 s'assigna a swap amb un màxim de 4 GB
  - la resta (almenys 12/19) s'assigna a /home

Això vol dir que a partir de 160 GB o més espai disponible, l'instal·lador crearà tres particions:

- 50 GB per /
- 4 GB per swap
- i la resta per a /home

Si useu un sistema UEFI, l'ESP (EFI System Partition) es detectarà automàticament -o es crearà si encara no existeix- i es muntarà el /boot/EFI. L'opció *Partició personalitzada del disc* és l'única que permet comprovar que s'ha fet correctament.

Si esteu usant un sistema Legacy (també conegut com a BIOS) amb un disc amb particions GPT, heu de crear una partició d'arrencada BIOS si encara no existeix. Hauria de ser d'1 MiB aproximadament sense punt de muntatge. Es pot crear amb l'instal·lador, sota *Partició personalitzada de disc*, com qualsevol altra partició. Assegureu-vos de seleccionar "partició d'arrencada BIOS" per al tipus de sistema de fitxers.

Vegeu [DiskDrake](#) per obtenir informació sobre com procedir.

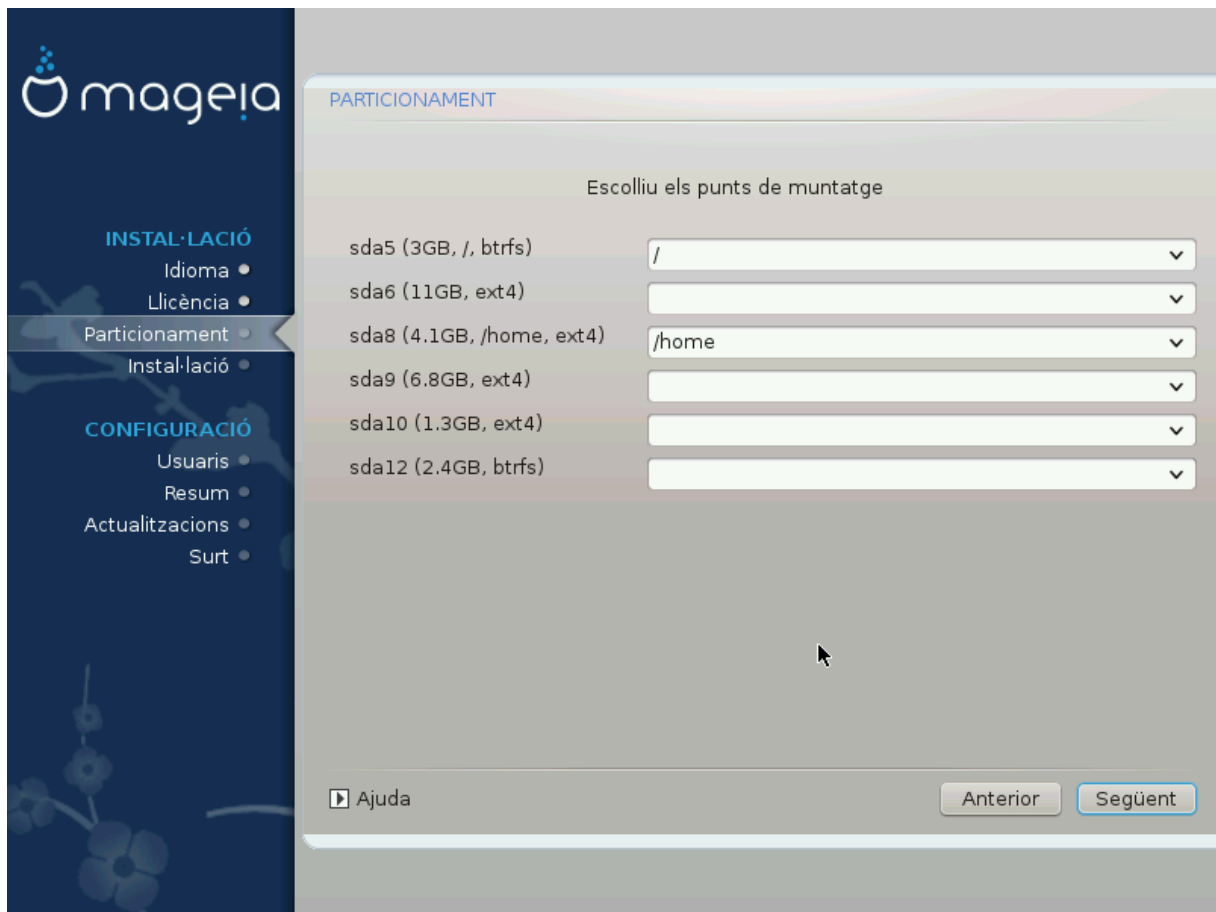
Algunes unitats més noves usen ara sectors lògics de 4096 bytes, en comptes de l'estàndard anterior de 512. A causa de la manca de maquinari disponible, l'eina de partició usada a l'instal·lador no s'ha provat amb aquesta unitat.

Alguns dispositius SSD ara usen una mida de bloc d'esborrada de més d'1 MB. Si teniu aquest dispositiu, suggerim que partiu la unitat amb antelació, usant una eina alternativa de particions com el gparted, i per usar els paràmetres següents:

- *Alinea a MiB*
- *Espai lliure precedent (MiB)) 2*

Assegureu-vos també que totes les particions es creen usant un nombre parell de megabytes.

10.2. Tria dels punts de muntatge

Aquí podeu veure les particions de Linux que s'han trobat al vostre ordinador. Si no esteu d'acord amb els suggeriments del DrakX, podeu canviar els punts de muntatge vosaltres mateixos.

- A l'esquerra dels menús desplegable hi ha una llista de particions disponibles. Per exemple: `sda` és un disc dur - i `5` és un número de partició , seguit pel (*capacitat, punt de muntatge, tipus de sistema de fitxers*)de la partició.
- Si teniu diverses particions, podeu triar diferents *punts de muntatge* des del menú desplegable, com `/`, `/home` i `/var`. Fins i tot podeu fer els vostres propis punts de muntatge, per exemple `/video` per a una partició on voleu emmagatzemar les vostres pel·lícules, o potser `/Data` per a tots els vostres fitxers de dades.
- Per a qualsevol partició que no necessiteu usar, podeu deixar el camp del punt de muntatge en blanc.

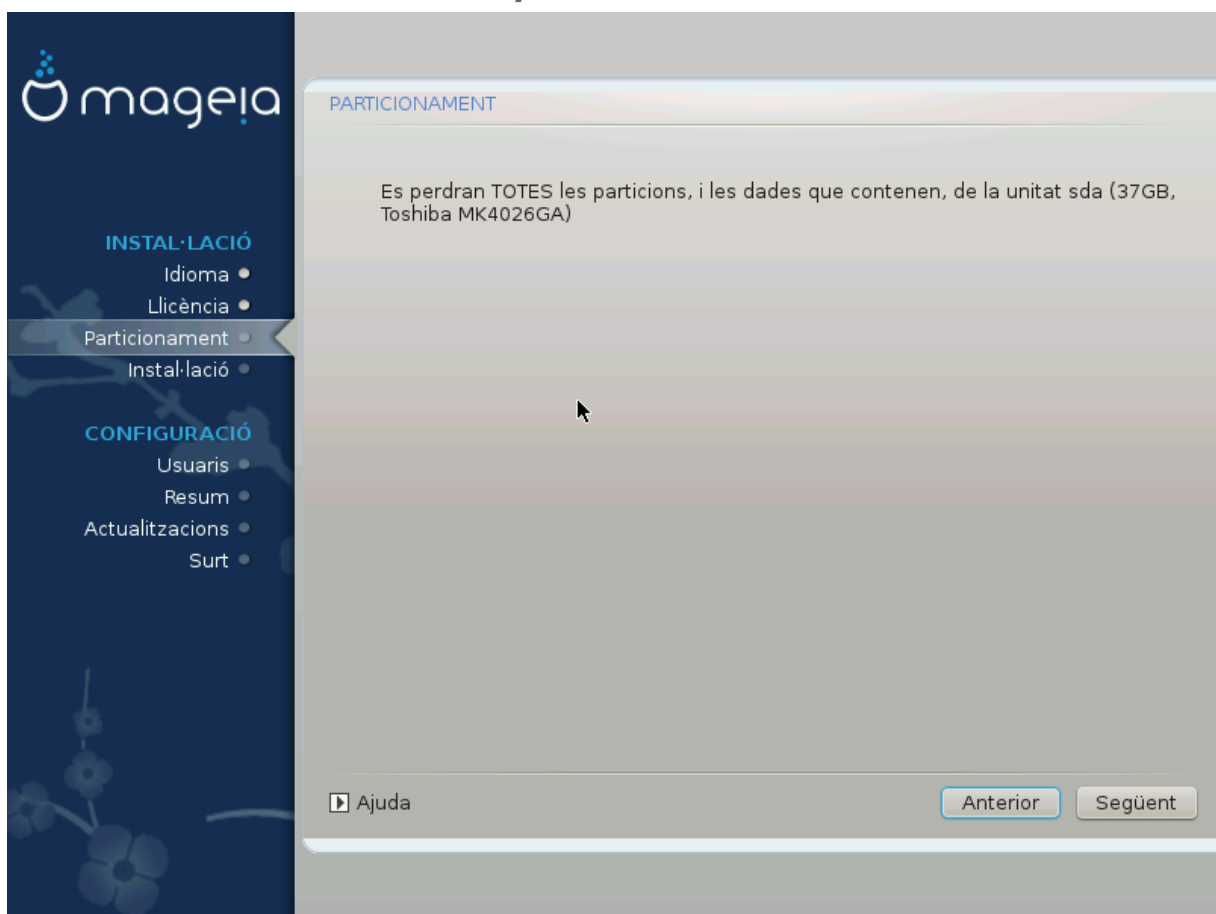
Si feu algun canvi aquí, assegureu-vos que encara teniu una partició / (root).

Si no esteu segur de què escollir, feu clic a *Previous* per tornar enrere i després marqueu *Partició personalitzada de disc*, on podeu fer clic a una partició per veure el seu tipus i mida.

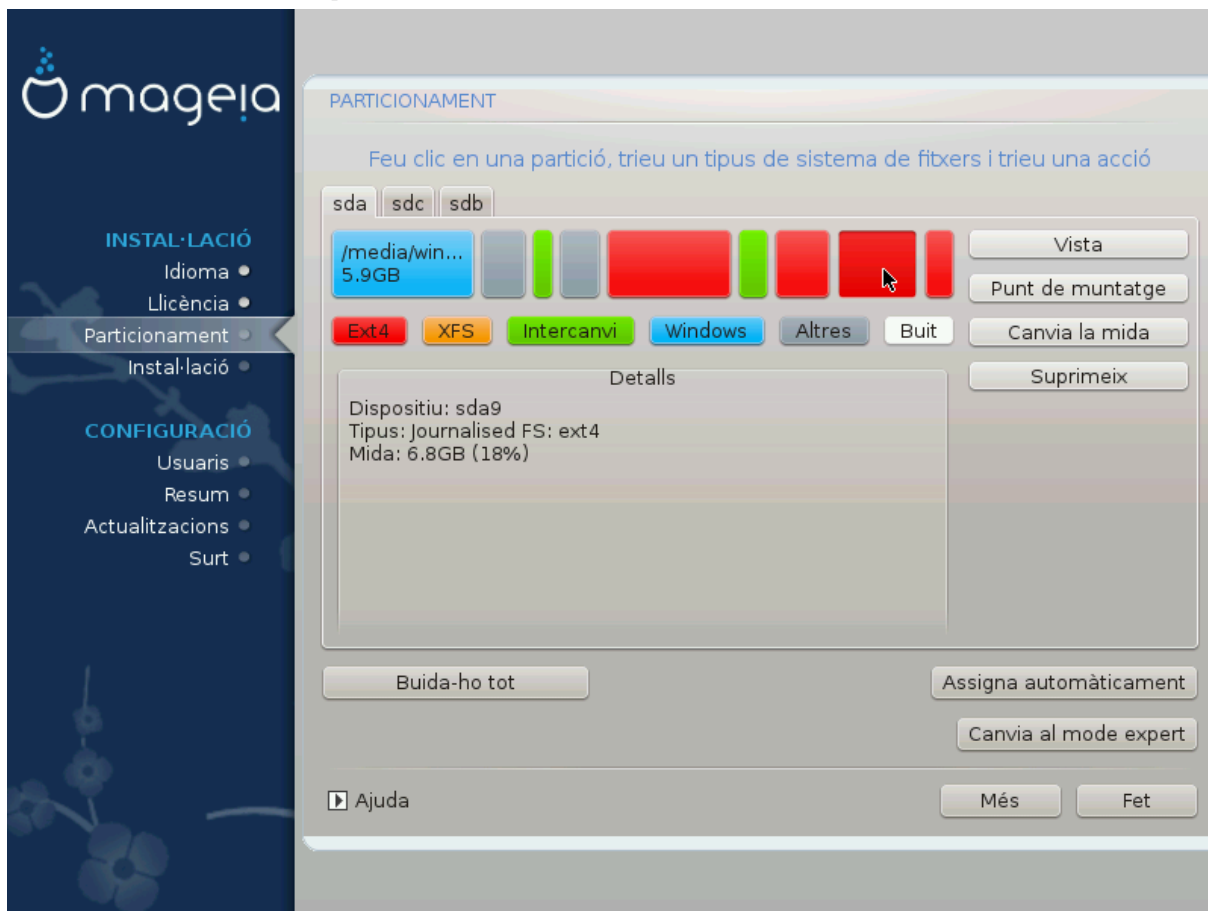
Si esteu segur que els punts de muntatge són correctes, feu clic a *Next*, i trieu si només voleu formatar la partició suggerida per DrakX, o més.

10.3. Confirmació del disc dur que es formatarà

- Feu clic a *Previous* si no esteu segur de la vostra elecció.
- Feu clic a *Següent* per continuar si esteu segur que és correcte esborrar **cada** partició, **cada** sistema operatiu i **totes les dades** que podrien estar en aquest disc dur.

10.4. Partició de disc personalitzada amb DiskDrake

- Modifiqueu aquí la disposició del(s) disc(s). Podeu eliminar o crear particions, canviar el sistema de fitxers o la mida d'una partició i fins i tot veure'n els detalls abans de començar.
- Hi ha una pestanya a la part superior per a cada disc dur detectat (o un altre dispositiu d'emmagatzematge, com una clau USB), per exemple: `sda`, `sdb`, `sdc`etc.
- Per a totes les altres accions: primer feu clic a la partició desitjada. A continuació, mireu-lo, o trieu un sistema de fitxers i un punt de muntatge, redimensioneu-lo o netegeu-lo. *Mode expert* proporciona més opcions, com ara etiquetar (nom) una partició, o triar un tipus de partició.
- Continua fins que ho hagi ajustat tot a la teva satisfacció, i després fes clic a *Fet* quan estiguis preparat.

1. Aneu amb compte amb l'opció *Neteja-ho tot*, useu-la només si esteu segur que voleu esborrar totes les particions del dispositiu d'emmagatzematge seleccionat.
2. Si voleu usar l'encryptació a la vostra partició `/`, heu d'assegurar-vos que teniu una partició `/boot` separada. L'opció d'encryptatge per a la partició `/boot` NO s'ha d'establir, en cas contrari el vostre sistema no es podrà arrencar.

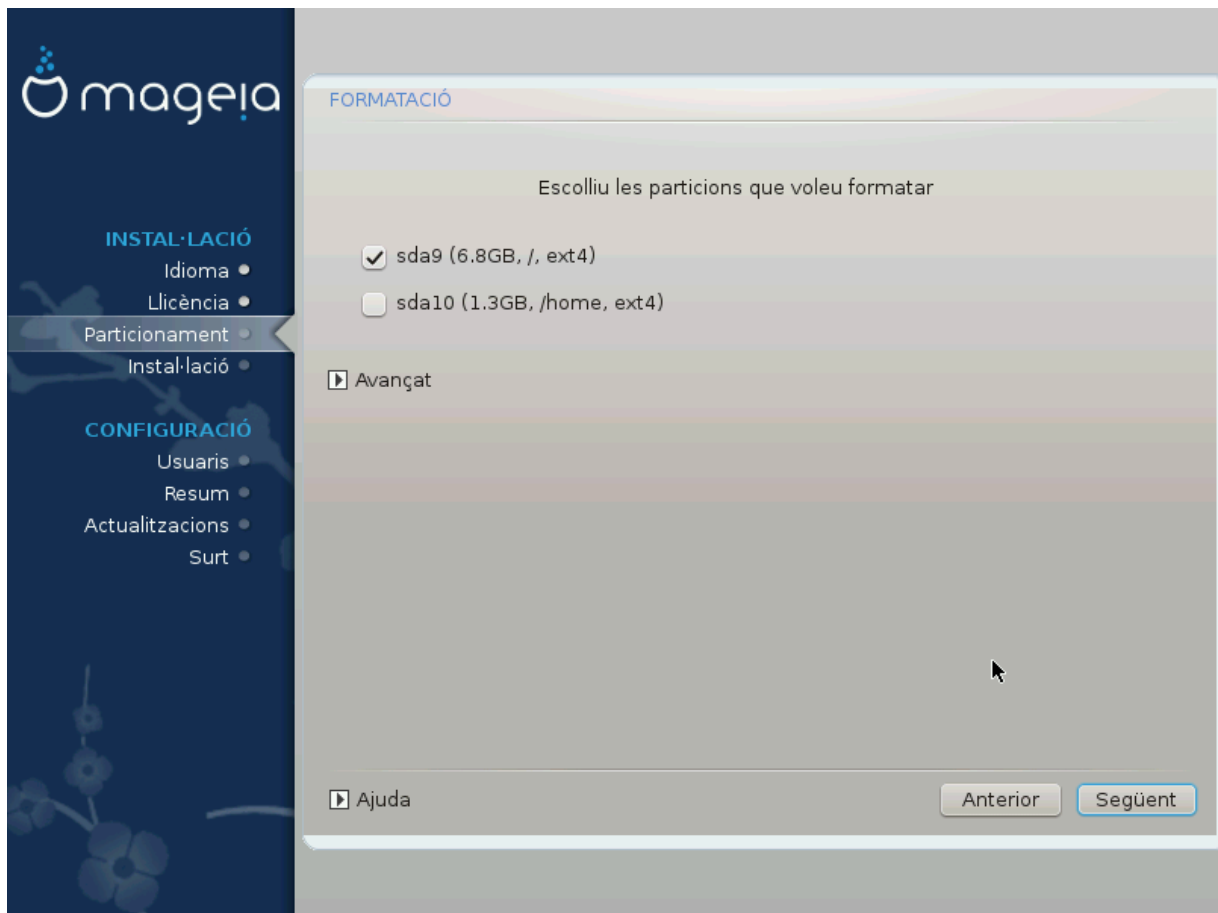

- Si esteu instal·lant Mageia en un sistema UEFI, comproveu que una ESP (EFI System Partition) estigui present i muntada correctament a `/boot/EFI`. Vegeu la figura 1 a continuació.
- Si esteu instal·lant Mageia en un sistema Legacy/GPT, comproveu que hi ha una partició d'arrencada BIOS i del tipus correcte. Vegeu la figura 2 a continuació.

Figura 1. Partició EFI del sistema

Figura 2. Partició d'arrencada BIOS

10.5. Formatació

Aquí podeu triar quina partició voleu formatar. Es conservaran les dades de les particions *i no* marcades per formatar.

Normalment, com a mínim cal formatar les particions que ha seleccionat el DrakX.

Feu clic a *Advanced* per triar les particions que voleu comprovar per als anomenats *blocs dolents*

Si no esteu segur que heu fet l'elecció correcta, podeu fer clic a *Previous*, de nou a *Previous* després a *Custom* per tornar a la pantalla principal, on podreu triar veure els detalls de les particions.

Quan confieu en les seleccions, feu clic a *Següent* per continuar.

11. Programari

11.1. Selecció de mitjans

11.1.1. Mitjans d'instal·lació suplementaris

Aquesta pantalla us mostra la llista de repositoris ja reconeguts. Podeu afegir altres fonts per als paquets, com ara un disc òptic o una font remota. La selecció de la font determina quins paquets estaran disponibles durant els passos posteriors.

Per a un origen en xarxa cal seguir dos passos:

1. Escollir i activar la xarxa, si no ja està activa.
2. Seleccionar una rèplica o especificar un URL (molt primera entrada). En seleccionar una rèplica, teniu accés a la selecció de tots els repositoris gestionats per Mageia, com el *Nonfree*, el *Tainted* repositories i el *Updates*. Amb l'URL, podeu designar un repositori específic o la vostra pròpia instal·lació NFS.

Si esteu actualitzant una instal·lació de 64 bits que pot contenir alguns paquets de 32 bits, es recomana usar aquesta pantalla per afegir una rèplica en línia seleccionant un dels protocols de la Xarxa aquí. L'ISO de DVD de 64 bits només conté paquets de 64 bits i *noarch*, no podrà actualitzar els paquets de 32 bits. No obstant això, després d'afegir una rèplica en línia, l'instal·lador trobarà els paquets de 32 bits necessaris.

11.1.2. Mitjans disponibles

mageia

INSTAL·LACIÓ

- Idioma •
- Licència •
- Particionament •
- Instal·lació •

CONFIGURACIÓ

- Usuaris •
- Resum •
- Actualitzacions •
- Surt •

SELECCIÓ DE SUPORTS

Aquí podeu habilitar més suports si voleu.
Algun maquinari de l'ordinador requereix microprogramari no lliure perquè els controladors lliures funcionin.
Hauríeu d'habilitar «Nonfree Release»

- Core Release
- Core Updates
- Nonfree Release
- Nonfree Updates
- Tainted Release
- Tainted Updates

[▶ Ajuda](#) [Següent](#)

Aquí teniu una llista de tots els dipòsits disponibles. No tots els dipòsits estan disponibles, depenent del mitjà que feu servir per a la instal·lació. La selecció dels dipòsits determina quins paquets es proposaran per a seleccionar durant els següents passos.

- No es pot inhabilitar el dipòsit *core*, ja que conté la base de la instal·lació.
- El repositori *Nonfree* inclou paquets que són gratuïts, és a dir, Mageia pot redistribuir-los, però contenen programari de codi tancat (d'aquí el nom - Nonfree). Per exemple, aquest repositori inclou controladors propietaris de targetes gràfiques nVidia i AMD, microprogramari per a diverses targetes WiFi, etc.
- El repositori *Tainted* inclou paquets alliberats sota una llicència lliure. Els criteris principals per col·locar paquets en aquest repositori és que poden violar les patents i les lleis de copyright en alguns països, per exemple, còdecs multimèdia necessaris per reproduir diversos fitxers d'àudio/vídeo; paquets necessaris per reproduir DVD de vídeo comercial, etc.

11.2. Selecció de l'escriptori

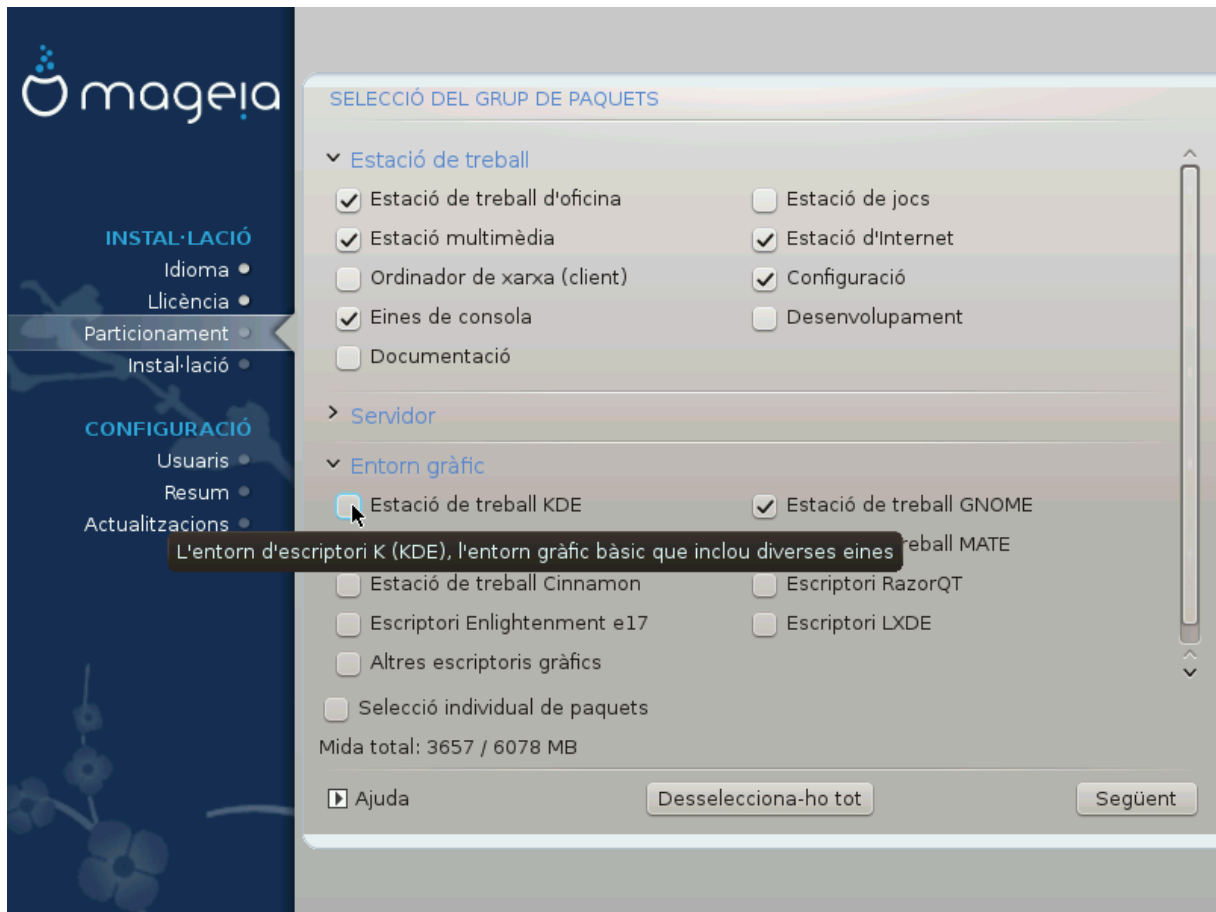
Algunes opcions fetes aquí obriran altres pantalles amb opcions relacionades.

Després dels passos de selecció, veureu una presentació de diapositives durant la instal·lació dels paquets requerits. La presentació de diapositives es pot desactivar prement el botó *Detalls*.

- Trieu si preferiu usar l'entorn d'escriptori KDE Plasma o GNOME. Tots dos venen amb un conjunt complet d'aplicacions i eines útils.
- Seleccioneu *Personalitzat* si no voleu usar cap d'aquestes opcions (o, de fet, usar totes dues) o si voleu modificar les opcions de programari predeterminades per a aquests entorns d'escriptori. L'escriptori LXDE, per exemple, és més lleuger que els dos anteriors, amb menys caramels d'ull i amb menys paquets instal·lats per defecte.

11.3. Selecció de grups de paquets

Els paquets s'organitzen en grups comuns, per fer que triar el que necessiteu al vostre sistema sigui molt més fàcil. Els grups són bastant autoexplicatius, però hi ha més informació sobre el contingut de cadascun en els consells d'eina que es fan visibles a mesura que el ratolí es passa sobre d'ells.

- **Estació de treball**
- **Servidor**
- **Entorn gràfic**
- **Selecció individual de paquets:** podeu usar aquesta opció per afegir o eliminar manualment paquets

Vegeu [Instal·lació mínima](#) per obtenir instruccions sobre com fer una instal·lació mínima (sense o amb X i IceWM).

11.4. Instal·lació mínima

La instal·lació mínima està pensada per a aquelles persones amb usos específics per a Mageia, com ara un servidor o una estació de treball especialitzada. Probablement usareu aquesta opció combinada amb l'opció *Selecció individual de paquets* per afinar la instal·lació. Vegeu [Tria l'arbre de paquets](#).

- Podeu triar una *Instal·lació mínima* desseleccionant-ho tot a la pantalla *Selecció de grups de paquets*, vegeu [Tria els grups de paquets](#).

Si voleu, podeu marcar l'opció *Selecció individual de paquets* a la mateixa pantalla.

- Si trieu aquest mètode d'instal·lació, la pantalla corresponent (vegeu la captura de pantalla de sota) us oferirà alguns extres útils per instal·lar, com ara la documentació i "X".

Si se selecciona l'opció *Amb X*, s'inclourà l'IceWM (un entorn d'escriptori lleuger).

La documentació bàsica es proporciona en forma de “man” i “info” pàgines. Conté les pàgines man del [Linux Documentation Project](http://www.tldp.org/manpages/man.html) [http://www.tldp.org/manpages/man.html] i les [GNU coreutils](http://www.gnu.org/software/coreutils/manual/) [http://www.gnu.org/software/coreutils/manual/] info pages.

11.5. Tria de paquets individuals

Aquí podeu afegir o eliminar qualsevol paquet addicional per personalitzar la instal·lació.

Després d'haver fet la vostra elecció, podeu fer clic a la icona *floppy* a la part inferior de la pàgina per desar la vostra elecció de paquets (desar a una clau USB també funciona). A continuació, podeu usar aquest fitxer per instal·lar els mateixos paquets en un altre sistema, prement el mateix botó durant la instal·lació i triant carregar-lo.

12. Gestió d'usuaris

12.1. Estableix la contrasenya d'administrador (root):

És aconsellable que totes les instal·lacions de Mageia estableixin una contrasenya **superusuari** (administrador), normalment anomenada la contrasenya *root* a Linux. Heu de repetir la mateixa contrasenya a la casella de sota, per a comprovar que la primera entrada no s'ha escrit malament.

A mesura que escriviu una contrasenya a la casella superior, un escut canviarà de vermell a groc o a verd en funció de la força de la contrasenya. Un escut verd indica que esteu usant una contrasenya segura.

Totes les contrasenyes distingeixen entre majúscules i minúscules. El millor és usar una barreja de lletres (majúscules i minúscules), números i altres caràcters en una contrasenya.

12.2. Introduïu un usuari

Afegeix un usuari aquí. Un usuari normal té menys privilegis que el **superusuari** (root), però suficient per usar Internet, aplicacions d'oficina o jocs i qualsevol altra cosa per la qual l'usuari mitjà pugui usar un ordinador.

- **Icona**

Feu clic a aquest botó si voleu canviar la icona de l'usuari

- **Nom real**

Inseriu el nom real de l'usuari en aquest quadre de text.

- **Nom de sessió**

Introduïu el nom d'inici de sessió de l'usuari o deixeu que DrakX usi una versió del nom real de l'usuari. **El nom d'inici de sessió distingeix entre majúscules i minúscules.**

- **Contrasenya**

Introduïu la contrasenya de l'usuari (recordeu els consells de la nota anterior).

Contrasenya (de nou): Torneu a escriure la contrasenya d'usuari. DrakX comprovarà que no heu escrit malament la contrasenya.

Qualsevol usuari que s'afegeixi durant la instal·lació de Mageia, tindrà un directori d'inici que està protegit per lectura i escriptura (umask)0027)

Podeu afegir usuaris addicionals necessaris a la configuració - *Resum* pas durant la instal·lació. Trieu *Gestió d'usuaris*.

Els permisos d'accés també es poden modificar després de la instal·lació.

12.3. Gestió d'usuaris (avançada)

L'opció *Advanced* permet editar més paràmetres per a l'usuari que esteu afegint.

- *Shell*: Aquesta llista desplegable permet canviar l'interpret d'ordres disponible per a qualsevol usuari que heu afegit a la pantalla anterior. Les opcions són **Bash**, **Dashi Sh**
- *ID d'usuari*: Aquí podeu establir l'ID d'usuari per a qualsevol usuari que hàgiu afegit a la pantalla anterior. Si no esteu segurs de quin és el propòsit, deixeu-lo en blanc.
- *ID de grup*: Això permet establir l'ID de grup. De nou, si no n'esteu segurs, deixeu-ho en blanc.

13. Configuració gràfica

13.1. Configuració de la targeta gràfica i el monitor

Independentment de l'entorn gràfic (també conegut com a entorn d'escriptori) que hàgiu triat per a aquesta instal·lació de Mageia, tots estan basats en un sistema d'interfície gràfica d'usuari anomenat **X Window System**, o simplement "X". Per tant, perquè el Plasma del KDE, el GNOME, el LXDE o qualsevol altre entorn gràfic funcionin bé, cal que la configuració següent "X" sigui correcta.

Trieu manualment la configuració apropiada si creieu que els detalls són incorrectes o si no es mostra cap.

- **Targeta gràfica**

Si ho necessites, pots seleccionar una targeta específica d'aquesta llista expandible. Vegeu [???](#).

- **Monitor**

Podeu triar el connector 'n Reprodueix, si és el cas, o triar el vostre monitor de les llistes *Vendor* o *Generic*. Trieu *Personalitzat* si preferiu definir manualment les taxes d'actualització horitzontal i vertical del monitor. Vegeu [???](#).

- **Resolució**

La resolució i la profunditat de color del vostre monitor es poden establir aquí.

- **Test**

El botó de prova no sempre apareix durant la instal·lació. Si l'opció és aquí, i proveu la configuració, se us hauria de demanar que confirmeu que la configuració és correcta. Si responeu *Yes*, es mantindran els paràmetres. Si no veieu res, tornareu a la pantalla de configuració i podreu tornar a configurar-ho tot fins que el resultat de la prova sigui satisfactori. Si l'opció de prova no està disponible, assegureu-vos que la configuració està a la part segura.

- **Opcions**

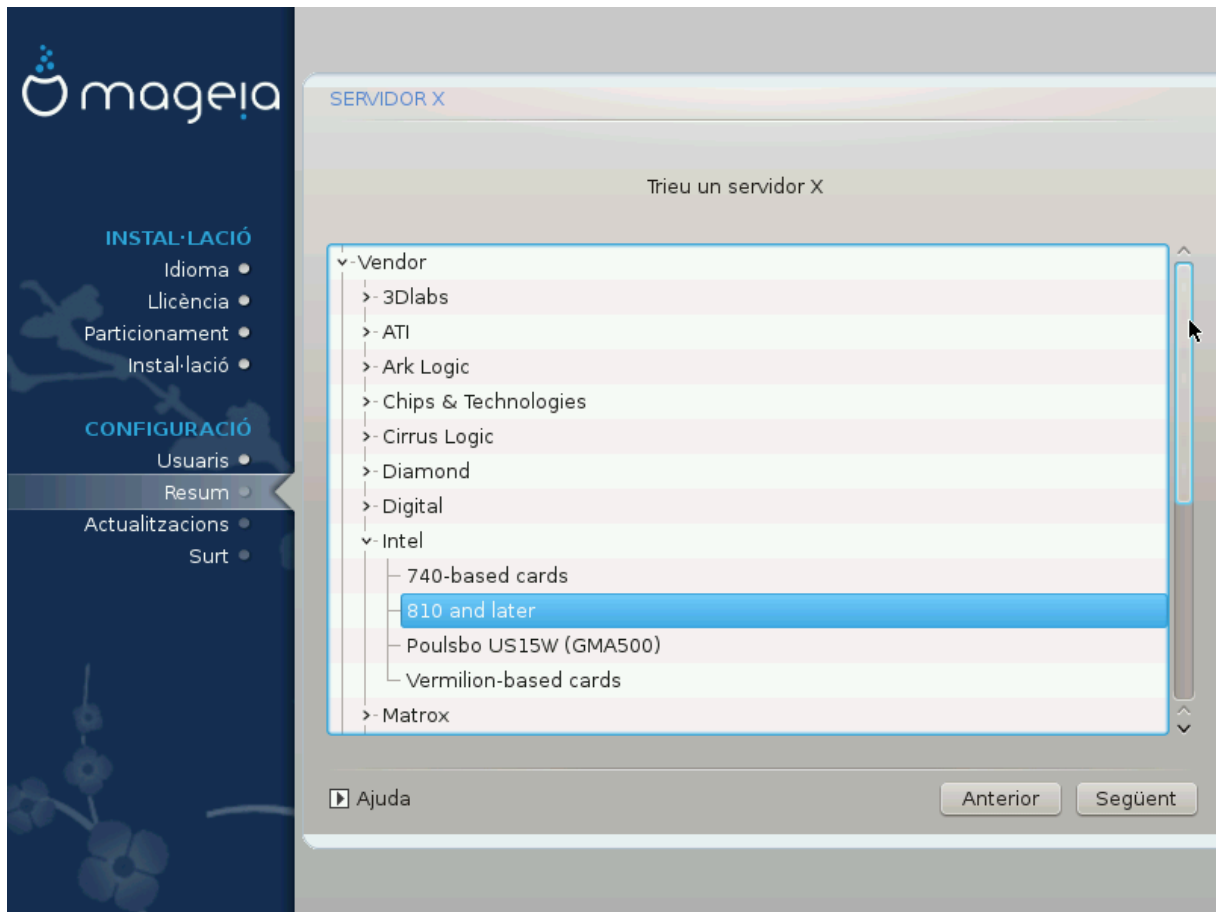
Aquí podeu triar habilitar o inhabilitar diverses opcions.

Existeix el risc de danyar un monitor si es trien tarifes d'actualització que estan fora del rang de freqüència d'aquest monitor. Això s'aplica a les pantalles CRT més antigues: els monitors moderns rebutjaran una freqüència no suportada i normalment entraran en mode d'espera.

13.2. Tria del servidor de les X (configura la targeta gràfica)

DrakX té una base de dades de targetes de vídeo força completa i normalment identifica correctament el dispositiu de vídeo.

Si l'instal·lador no ha detectat correctament la targeta gràfica i sabeu quina és, seleccioneu-la a l'arbre:

- Fabricant
- a continuació, la marca de la teva targeta
- i el model de targeta

Si no trobeu la vostra targeta a les llistes de proveïdors (perquè encara no és a la base de dades o és una targeta més antiga) podeu trobar un controlador adequat a la categoria *Xorg*, que proporciona més de 40 controladors de targetes de vídeo genèrics i de codi obert. Si encara no trobeu un controlador específic per a la vostra targeta, hi ha l'opció d'usar el controlador VESA que proporciona capacitats bàsiques.

Tingueu en compte que si seleccioneu un controlador incompatible, només podreu tenir accés a la interfície *de la línia d'ordres*

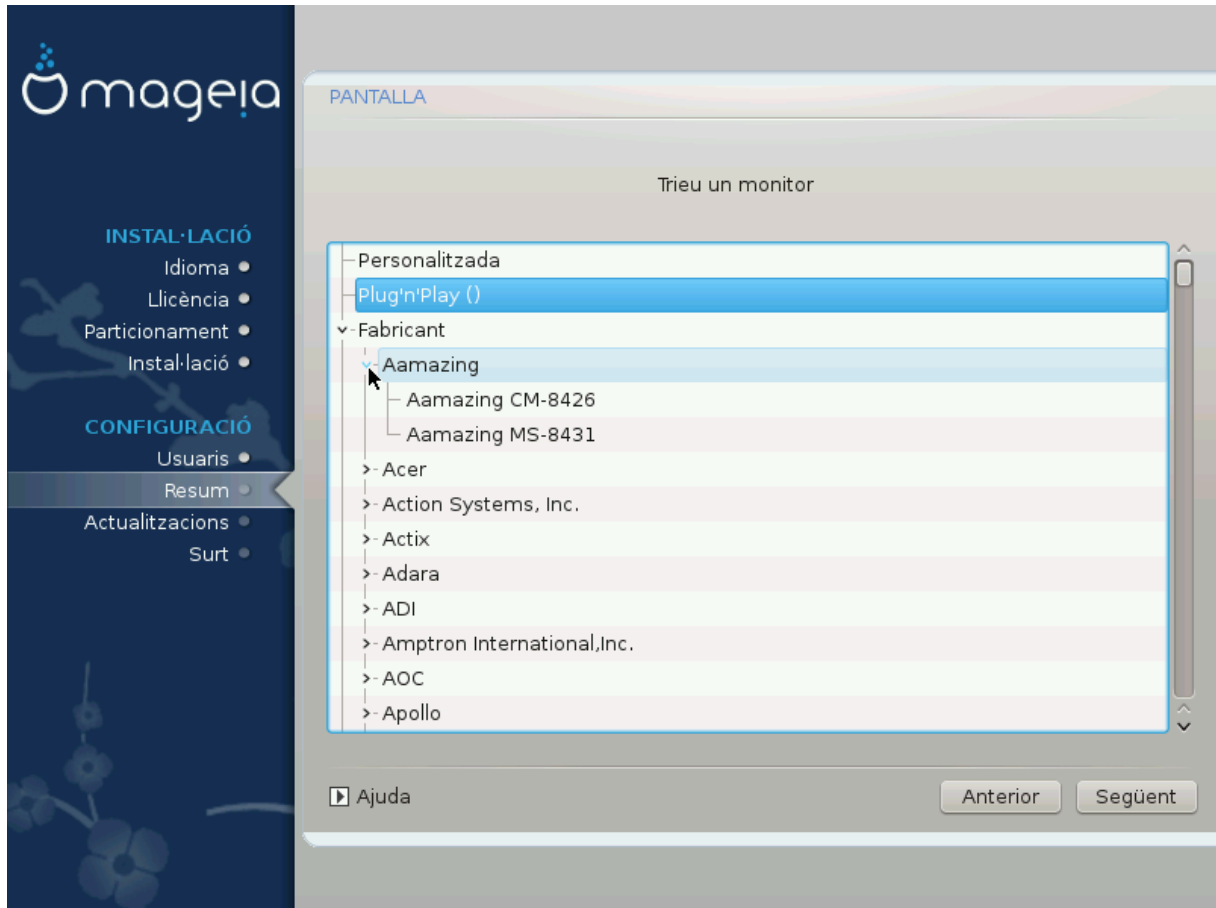
Alguns fabricants de targetes de vídeo proporcionen controladors propietaris per a Linux que només poden estar disponibles al repositori *Nonfree* i en alguns casos només dels llocs web dels fabricants de targetes. El repositori *Nonfree* ha d'estar habilitat explícitament per accedir-hi. Si no l'heu activat prèviament, hauríeu de fer-ho després de reiniciar per primera vegada.

13.3. Tria del monitor

DrakX té una base de dades de monitors força completa i normalment identificarà correctament el vostre.

Seleccionar un monitor amb característiques diferents podria danyar el monitor o el maquinari de vídeo. No intenteu res sense saber què esteu fent. Si teniu dubtes, hauríeu de consultar la documentació del monitor.

Personalitzat

Aquesta opció permet establir dos paràmetres crítics: la freqüència d'actualització vertical i la freqüència de sincronització horitzontal. L'actualització vertical determina la freqüència amb què es refresca la pantalla i la sincronització horitzontal és la velocitat a la qual es mostren les línies d'escaneig.

És **MOLT IMPORTANT** que no especifiqueu un tipus de monitor amb un interval de sincronismes que superi les capacitats del vostre monitor: podríeu fer-lo malbé. En cas de dubte, trieu una configuració conservadora i consulteu la documentació del monitor.

Plug'n'Play

Aquesta és l'opció predeterminada i intenta determinar automàticament el tipus de monitor des de la base de dades del monitor.

Fabricant

Si l'instal·lador no ha detectat correctament el vostre monitor i sabeu quin teniu, podeu triar-lo entre les opcions seleccionant:

- Fabricant
- Model del monitor

- Genèric   En seleccionar aquest grup es llistaran aproximadament 30 configuracions de visualització com 1024x768 . 60Hz i inclou pantalles de panell pla com s'usen en ordinadors portàtils. Aquest és sovint un bon grup de selecció de monitors si necessiteu usar el controlador de targetes VESA quan el vostre maquinari de vídeo no es pot determinar automàticament. Una vegada més, pot ser savi ser conservador en les seves seleccions.

14. Gestor d'arrencada

14.1. Carregadors d'arrencada disponibles

14.1.1. Grub2

Grub2 en sistemes antics MBR/GPT

- El GRUB2 (amb o sense menú gràfic) s'usarà exclusivament com a carregador d'arrencada per a un sistema Legacy/MBR o Legacy/GPT.
- Per defecte, s'escriurà un nou carregador d'arrencada en el MBR (Master Boot Record) del vostre primer disc dur o en la partició d'arrencada de la BIOS.

Grub2-efi en sistemes UEFI

- GRUB2-efi o rEFInd es poden usar com a carregador d'arrencada per a un sistema UEFI.
- Per defecte, un nou carregador d'arrencada (Grub2-efi) s'escriurà a l'ESP (EFI System Partition).

Si ja hi ha instal·lats sistemes operatius basats en UEFI al vostre ordinador (Windows 8 per exemple), l'instal·lador de Mageia detectarà l'ESP existent creat per Windows i hi afegirà grub2-efi. Si no existeix ESP, es crearà una. Tot i que és possible tenir diversos ESP, només se'n requereix un, sigui quin sigui el nombre de sistemes operatius que tinguis.

14.1.2. rEFInd

rEFInd en sistemes UEFI

- El rEFInd té un bon conjunt gràfic d'opcions, i pot detectar automàticament els carregadors d'arrencada EFI instal·lats. Veure: <http://www.rodsbooks.com/refind/>

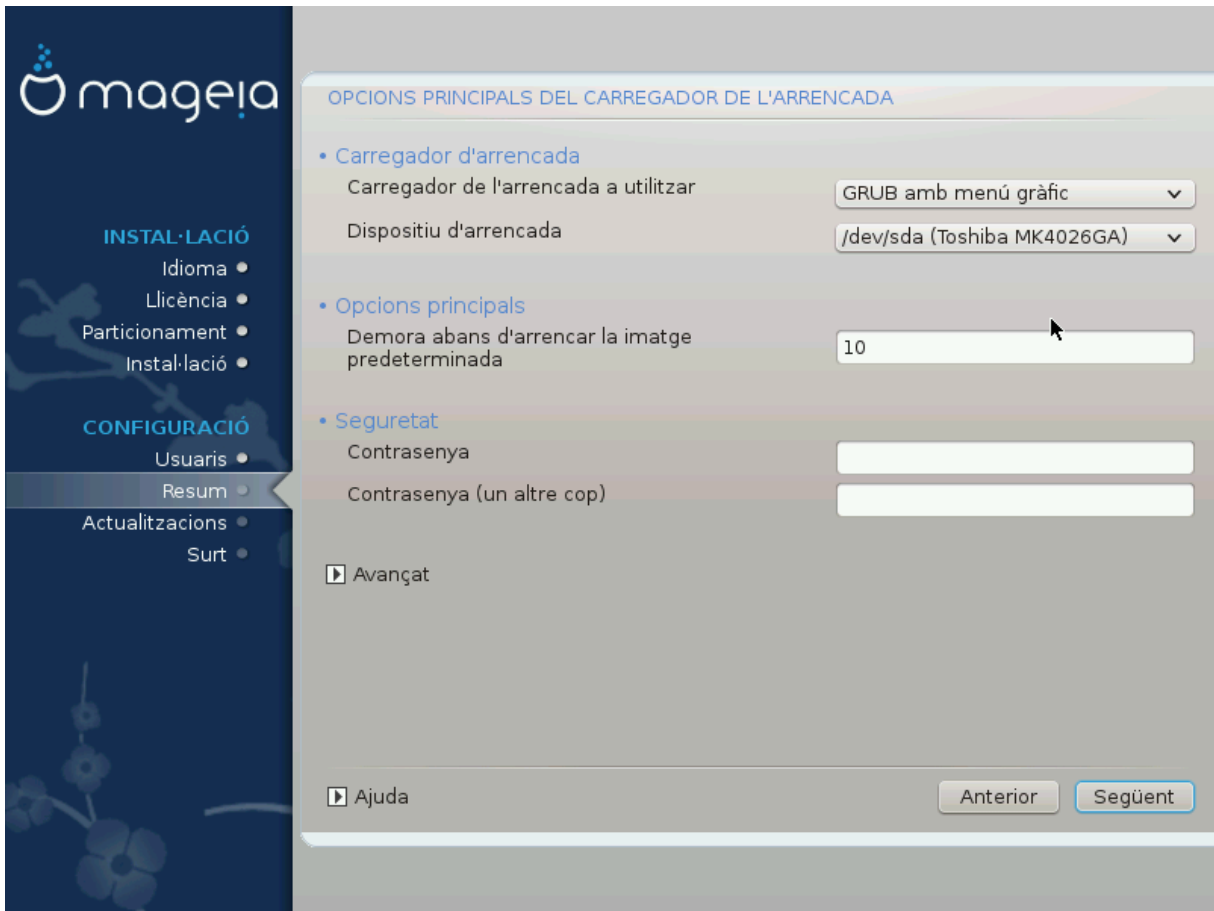

Tingueu en compte que per poder usar l'opció **rEFInd**, una partició del sistema EFI instal·lada ha de coincidir amb la vostra arquitectura de sistema: si teniu una partició del sistema EFI de 32 bits instal·lada en una màquina de 64 bits, per exemple, l'opció rEFInd no es mostrarà/disponible per a vós.

14.2. Configuració del carregador d'arrencada

14.2.1. Opcions principals del menú d'arrencada

- **Gestor d'arrencada per usar**

- GRUB2 (amb menú gràfic o de text), es pot triar tant per als Legacy MBR/BIOS systems com per als UEFI systems.
- rEFInd (amb un menú gràfic) és una opció alternativa només per usar amb UEFI sistemes.

- **Dispositiu d'arrencada**

No canviïs això a menys que realment sàpigues el que estàs fent.

No hi ha opció d'escriure GRUB al sector d'arrencada d'una partició (p. ex.: sda1), ja que aquest mètode es considera poc fiable.

Quan s'usa el mode UEFI, el dispositiu d'arrencada es llistarà com a EFI System Partition.

- **Retard abans d'arrencar la imatge per defecte**

Aquest quadre de text permet establir un retard, en segons, abans que s'iniciï el sistema operatiu per defecte.

- **Seguretat**

Això permet establir una contrasenya per al carregador d'arrencada. Això significa que es requerirà un nom d'usuari i una contrasenya en arrencar per tal de seleccionar una entrada d'arrencada o canviar la configuració. Això és opcional, i la majoria de les persones no tenen cap possibilitat de necessitar-ho. El nom d'usuari és `root` i la contrasenya és l'escollida a continuació.

- **Contrasenya**

Trieu una contrasenya per al carregador d'arrencada (opcional)

- **Contrasenya (de nou)**

Torneu a escriure la contrasenya i el DrakX comprovarà que coincideixi amb el conjunt anterior

Avançat

- *Habilita l'ACPI*

ACPI (Advanced Configuration and Power Interface) és un estàndard per a la gestió d'energia. Pot estalviar energia aturant els dispositius no usats. Deseleccionar-lo podria ser útil si, per exemple, el vostre ordinador no admet l'ACPI o si penseu que la implementació de l'ACPI podria causar alguns problemes (per exemple reinicis aleatoris o bloqueigs del sistema).

- *Habilita SMP*

Aquesta opció habilita/inhabilita el multiprocessament simètric per a processadors multinucli

- *Habilita l'APIC*

Activar això dona accés al sistema operatiu al controlador d'interrupció programable avançat. Els dispositius APIC permeten models de prioritat més complexos i gestió avançada d'IRQ (Sol·licitud d'Interrupció).

- *Activa l'APIC local*

Aquí podeu establir l'APIC local, que gestiona totes les interrupcions externes per a un processador específic en un sistema SMP

14.2.2. Configuració del gestor d'arrencada

Si, a la secció anterior heu seleccionat `rEFInd` com a carregador d'arrencada a usar, se us presentaran les opcions que es mostren a la captura de pantalla directament a sota. Altrament, passeu a la captura de pantalla posterior per a les opcions.

Les vostres opcions de configuració del `rEFInd`:

- **Instal·la o actualitza `rEFInd` a la partició del sistema EFI.**

- **Instal·la a `/EFI/BOOT`.**

Aquesta opció instal·la el carregador d'arrencada al directori `/EFI/BOOT` de l'ESP (EFI System Partition). Això pot ser útil quan:

(a) Instal·lació en una unitat extraïble (p. ex. un llapis USB) que es pot eliminar i connectar a una màquina diferent. Si el carregador d'arrencada està emmagatzemat a `/EFI/BOOT`, UEFI BIOS el detectarà i us permetrà arrencar des d'aquesta unitat.

(b) Com a solució alternativa on, a causa d'un programari BIOS UEFI erroni, el nou carregador d'arrencada escrit per a Mageia no serà reconegut al final de la instal·lació.

Si no heu seleccionat `rEFInd` com el carregador d'arrencada a usar a la secció anterior, a continuació es mostren les opcions de configuració del carregador d'arrencada:

- **Per defecte**

El sistema operatiu que s'iniciarà per defecte.

- **Afegeix**

Aquesta opció us permet passar informació al nucli o dir-li al nucli que us doni més informació a mesura que arrenca.

- **Prova estrangera OS**

Si ja teniu instal·lats altres sistemes operatius, Mageia intenta afegir-los al nou menú d'arrencada de Mageia. Si no voleu aquest comportament, desmarqueu l'opció Probe Foreign OS.

- **Instal·la a /EFI/BOOT.** (Nota: aquesta opció de menú només està disponible on l'instal·lador detecta que una màquina està en mode UEFI).

Aquesta opció instal·la el carregador d'arrencada al directori /EFI/BOOT de l'ESP (EFI System Partition). Això pot ser útil quan:

(a) Instal·lació en una unitat extraïble (p. ex. un llapis USB) que es pot eliminar i connectar a una màquina diferent. Si el carregador d'arrencada està emmagatzemat a /EFI/BOOT, UEFI BIOS el detectarà i us permetrà arrencar des d'aquesta unitat.

(b) Com a solució alternativa on, a causa d'un programari BIOS UEFI erroni, el nou carregador d'arrencada escrit per a Mageia no serà reconegut al final de la instal·lació.

Avançat

- *Mode de vídeo*

Això estableix la mida de la pantalla i la profunditat de color que s'usarà en el menú d'arrencada. Si feu clic al triangle avall se us oferiran altres opcions de mida i profunditat de color.

- *No toquis ESP ni MBR*

Selecioneu aquesta opció si no voleu un Mageia arrencable, però preferireu carregar-lo en cadena des d'un altre sistema operatiu. Obtindreu un avís que falta el carregador d'arrencada. Feu clic a Ok només si esteu segur que enteneu les implicacions i voleu continuar.

La càrrega de la cadena a través de carregadors d'arrencada antics (GRUB Legacy i LiLo) ja no és compatible amb Mageia, ja que és probable que falli en intentar arrencar aquesta instal·lació resultant de Mageia. Si useu una altra cosa que no sigui GRUB2 o rEFInd per a aquest propòsit, ho feu sota el vostre propi risc!

14.3. Altres opcions

14.3.1. Ús d'un gestor d'arrencada existent

El procediment exacte per afegir Mageia a un carregador d'arrencada existent està més enllà de l'abast d'aquesta documentació. No obstant això, en la majoria dels casos implicarà executar el programa d'instal·lació del carregador d'arrencada pertinent, que hauria de detectar Mageia i afegir automàticament una entrada per a ell al menú del carregador d'arrencada. Consulta la documentació del sistema operatiu corresponent.

14.3.2. Instal·lació sense un carregador d'arrencada

Si bé podeu optar per instal·lar Mageia sense un carregador d'arrencada (vegeu la secció 2.1 Avançat), això no és recomanable a menys que sapiguen absolutament el que esteu fent, ja que sense algun tipus de carregador d'arrencada el vostre sistema operatiu no podrà començar.

14.3.3. Addició o modificació d'una entrada al menú d'arrencada

Per fer-ho, heu d'editar manualment `/boot/grub2/custom.cfg` o usar el programari **grub-customizer** eina (disponible als repositoris de Mageia).

Per obtenir més informació, consulteu: https://wiki.mageia.org/en/Grub2-efi_and_Mageia

---

15. Resum de la configuració

DrakX presenta una proposta per a la configuració del vostre sistema en funció de les opcions que heu fet i del maquinari detectat. Podeu comprovar la configuració aquí i canviar-la si voleu prement *Configurar*.

Com a regla general, es recomana que accepteu la configuració predeterminada a menys que:

- hi ha problemes coneguts amb una configuració predeterminada
  - la configuració per defecte ja s'ha provat i falla
  - algun altre factor esmentat en les seccions detallades següents és un problema
-

15.1. Paràmetres del sistema

- **Fus horari**

Si la configuració de l'hora que heu triat abans és incorrecta, podeu corregir-la aquí. Vegeu també [Configura la zona horària](#) i [Configura la zona horària UTC](#)

- **País / Regió**

Si el país seleccionat és incorrecte, és molt important que corregeixis la configuració. Vegeu [Seleccioneu un país](#)

- **Gestor d'arrencada**

Proposta DrakX per a la configuració del carregador d'arrencada

No canviis res, llevat que sàpigues com configurar el GRUB2. Per a més informació, vegeu [Gestor d'arrencada](#)

- **Gestió d'usuaris**

Podeu afegir usuaris addicionals aquí. Se'ls assignaran els seus propis `/home` directoris.

- **Serveis**

Els serveis del sistema fan referència a aquells petits programes que s'executen en segon pla (daemons). Aquesta eina permet activar o desactivar determinats processos.

Heu de comprovar-ho detingudament abans de canviar res aquí -un error pot impedir que el vostre ordinador funcioni correctament. Per a més informació, vegeu [Configura els serveis](#)

15.2. Paràmetres del maquinari

- **Teclat**

Configureu la disposició del teclat d'acord amb la ubicació, l'idioma i el tipus de teclat.

Si noteu una disposició de teclat incorrecta i voleu canviar-la, tingueu en compte que les contrasenyes també canviaran.

- **Ratolí**

Aquí podeu afegir i configurar altres dispositius apuntadors, tauletes, ratolins de bola, etc.

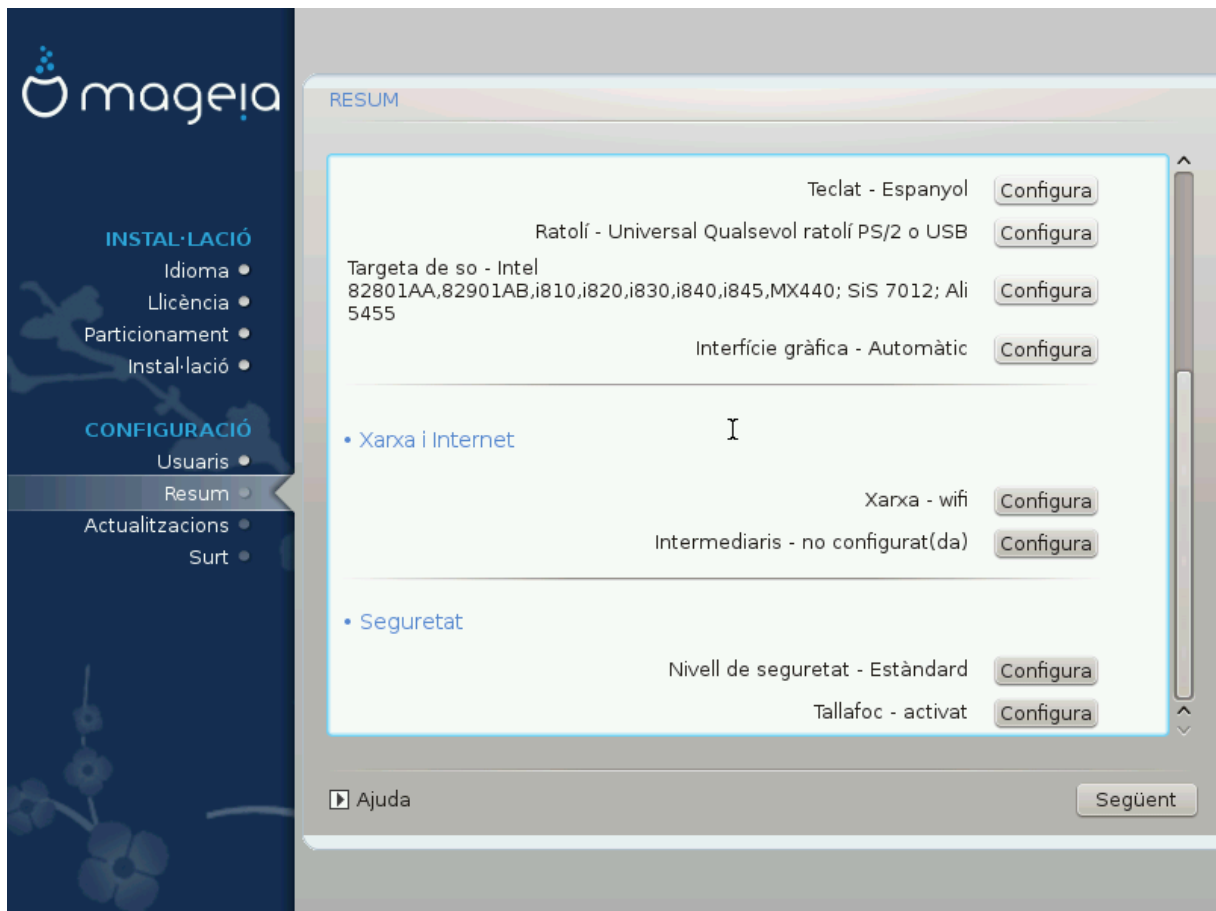
- **Targeta de so**

L'instal·lador usarà el controlador per defecte si n'hi ha un disponible.

Si no hi ha cap controlador per defecte real per a la targeta de so, pot haver-hi altres controladors alternatius possibles disponibles per triar. Si aquest és el cas, però penseu que l'instal·lador no ha fet l'elecció més adequada, podeu fer clic a *Advanced* per especificar manualment un controlador.

- **Interfície gràfica**

Aquesta secció us permet configurar les targetes gràfiques i les pantalles. Per a més informació, consulteu [Configuració de la targeta gràfica i el monitor](#)

15.3. Paràmetres de xarxa i Internet

- **Xarxa**

Podeu configurar la vostra xarxa aquí, però per a les targetes de xarxa amb controladors no lliures és millor fer-ho després de reiniciar, usant el Centre de Control Mageia, si encara no heu habilitat els *Nonfree* repositoris multimèdia.

Quan afegiu una targeta de xarxa, no oblideu establir el tallafoc per a controlar també aquesta interfície.

- **Servidors intermediaris**

Un servidor intermediari actua com a intermediari entre el vostre ordinador i Internet en general. Aquesta secció permet configurar l'ordinador per a usar un servei de servidor intermediari.

És possible que hàgiu de consultar al vostre administrador de sistemes per obtenir els paràmetres que heu d'introduir aquí.

15.4. Seguretat

- **Nivell de seguretat**

El nivell de seguretat per al vostre ordinador, en la majoria dels casos la configuració predeterminada (Standard) és adequada per a ús general. Selecciona l'opció que més s'adapti al teu ús.

- **Tallafoc**

El tallafoc us permet gestionar quines connexions de xarxa estan permeses a l'ordinador. El valor per defecte segur és permetre connexions entrants ZERO. Això no impedeix que us connecteu fora i useu l'ordinador amb normalitat.

Tinguin en compte que Internet és una xarxa d'alt risc on hi ha intents continus de sondejar i atacar sistemes. Fins i tot aparentment “connexions segures” com ICMP (per ping) s'han usat com a canals de dades encoberts per a l'exfiltració de dades per persones malicioses.

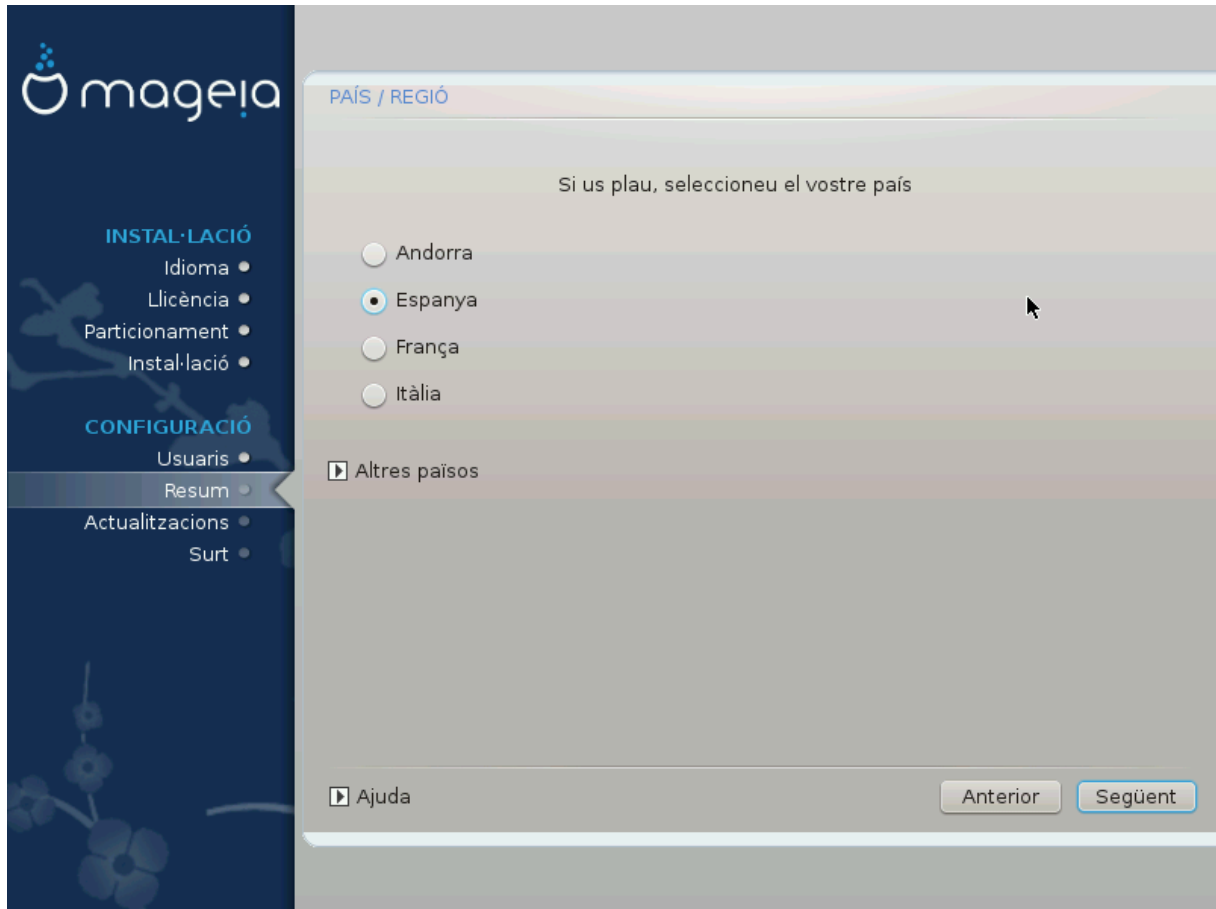
Per obtenir més informació, consulteu [Tallafoc](#).

Tingues en compte que permetre *tot* (sense tallafocs) pot ser molt arriscat.

---

16. Selecció de país / regió

- Seleccioneu el vostre país o regió. Això és important per a tot tipus de configuracions, com ara el domini de regulació de moneda i sense fils. Establir el país equivocat pot provocar que no es pugui usar una xarxa sense fil.
- Si el vostre país no està a la llista, feu clic a l'opció *Altres països* i trieu el vostre país / regió allà.

Si el vostre país només està a la llista *Other Countries*, després de fer clic a *OK* pot semblar que s'ha triat un país de la llista principal. Malgrat això, DrakX aplicarà realment la teva elecció.

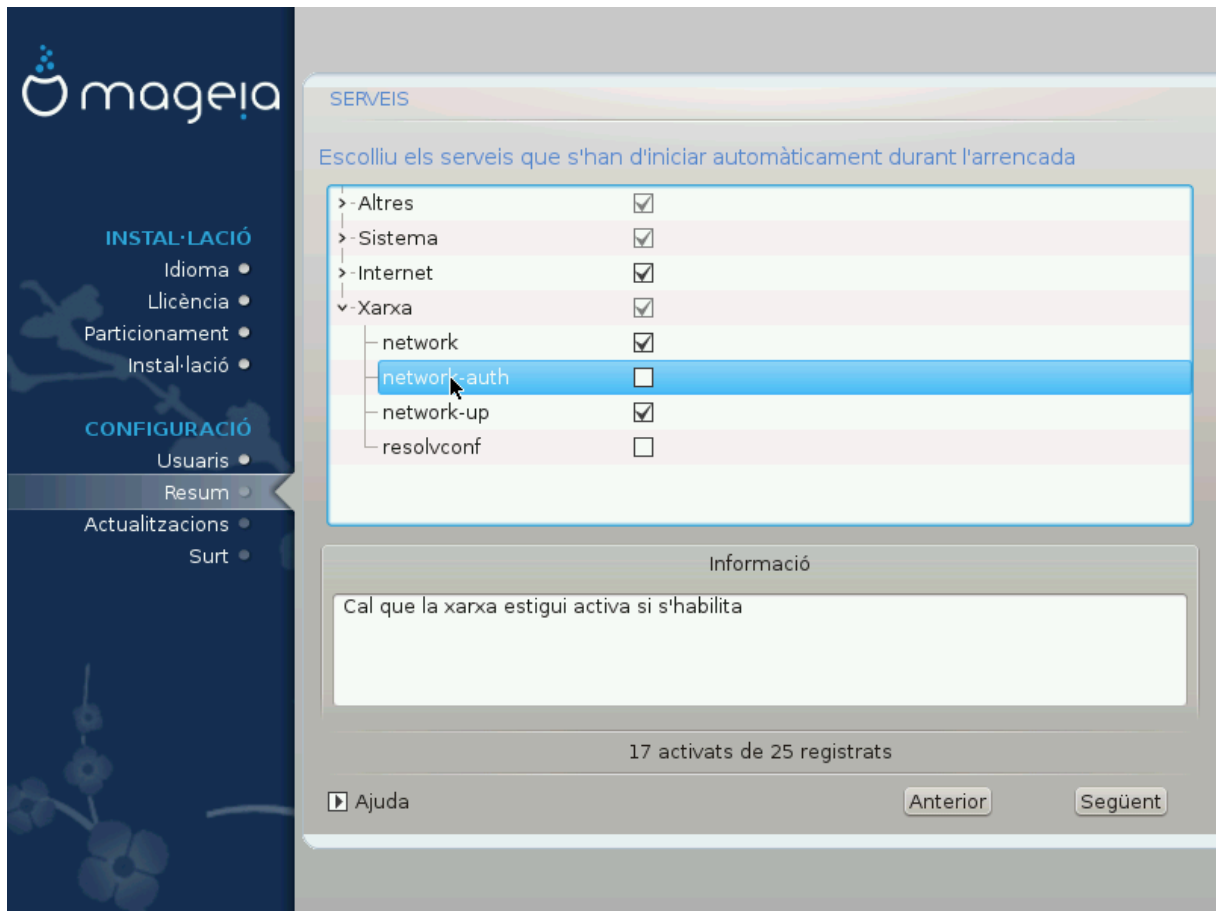
16.1. Mètode d'entrada

A la pantalla *Altres països* també podeu seleccionar un mètode d'entrada (a la part inferior de la llista). Els mètodes d'entrada permeten als usuaris introduir caràcters multilingües (xinès, japonès, coreà, etc.). IBus és el mètode d'entrada per defecte, de manera que els usuaris no haurien de necessitar configurar-lo manualment. Altres mètodes d'entrada (SCIM, GCIN, HIME, etc) també proporcionen funcions similars i es poden instal·lar si heu afegit un mitjà HTTP/FTP abans de la selecció de paquets.

Si heu perdut la configuració del mètode d'entrada durant la instal·lació, podeu accedir-hi després de la instal·lació mitjançant Configura el vostre ordinador # Sistema, o executant **localedrake** com a *root*.

17. Configuració dels serveis

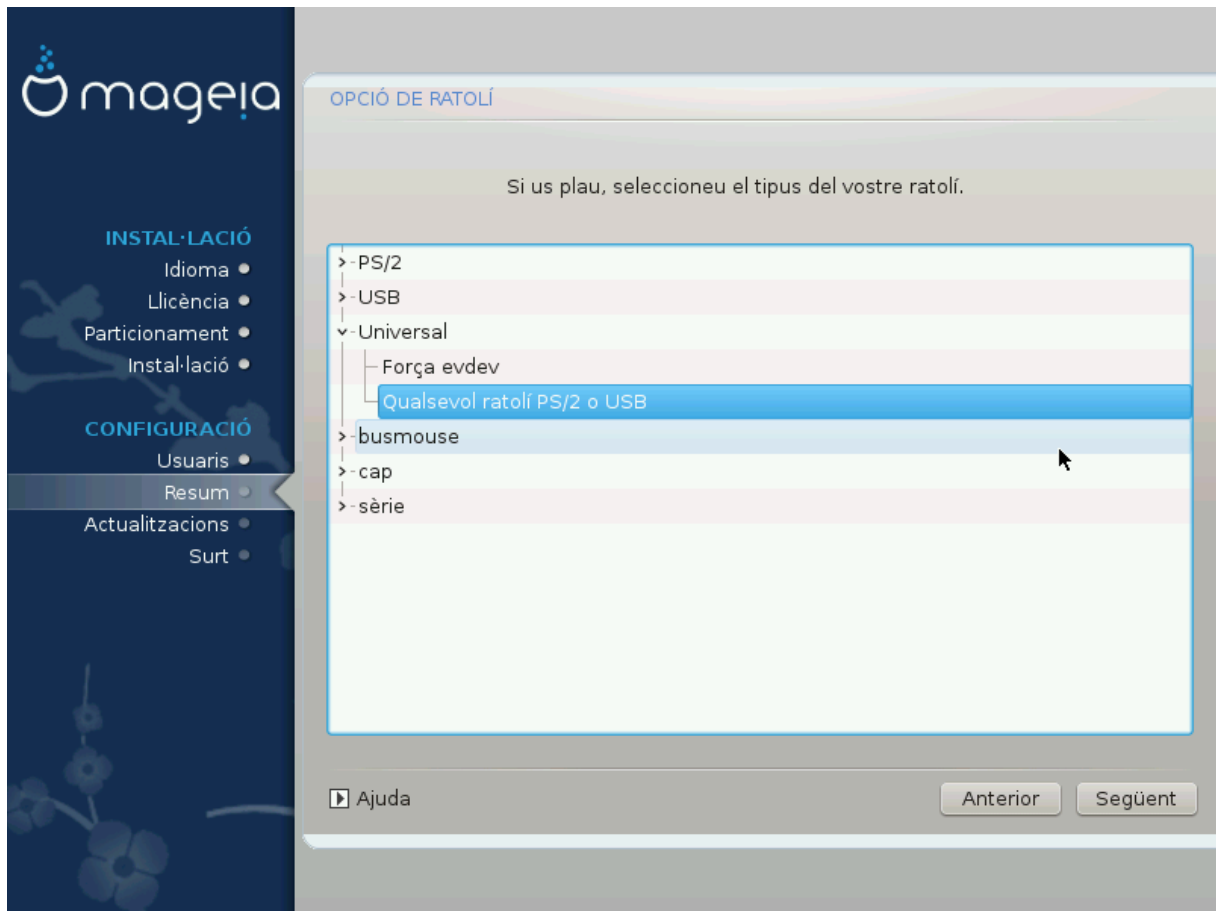

Aquí podeu triar quins serveis s'han d'iniciar quan arrenqueu el vostre sistema.

- Feu clic en un triangle per a ampliar un grup a tots els serveis pertinents. Els paràmetres triats per DrakX solen ser bons.
- Si realceu un servei, se us en mostrarà informació a la casella inferior.

Canvieu coses només si teniu molt clar què esteu fent.

18. Selecció del ratolí

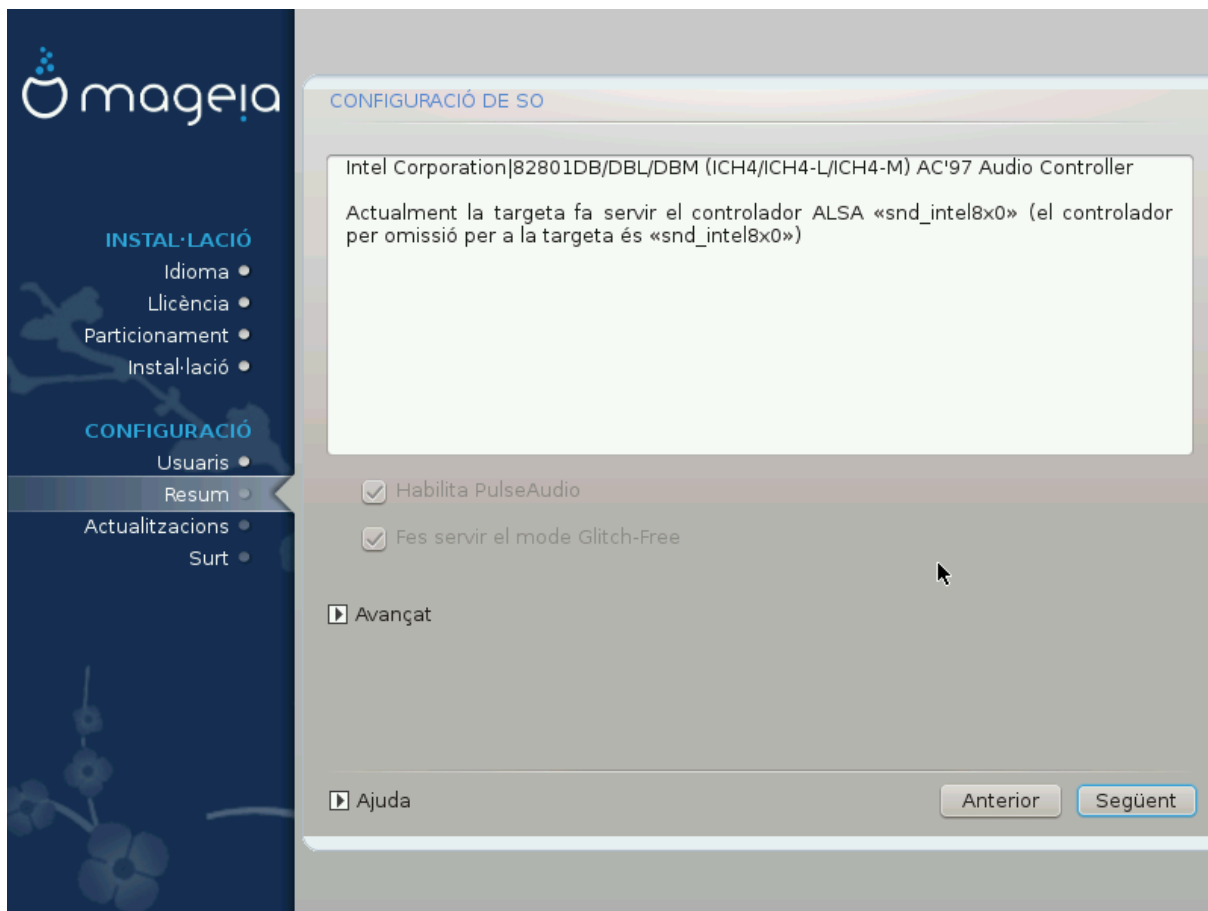

Si no us agrada com respon el ratolí, aquí en podeu seleccionar un altre.

Normalment, Universal # Qualsevol ratolí PS/2 i USB és una bona opció.

Seleccioneu Universal # Forçar evdev a configurar els botons que no funcionen amb un ratolí amb sis o més botons.

19. Configuració del so

En aquesta pantalla es dona el nom del controlador que l'instal·lador ha triat per a la targeta de so, que serà el controlador per defecte si n'hi ha.

El controlador predeterminat hauria de funcionar sense problemes. Tot i això, si després de la instal·lació trobeu algun problema, executeu **draksound** o bé inicieu aquesta eina des de l'MCC (centre de control de Mageia), triant la pestanya Maquinari i clicant a Configuració del so a la part superior dreta de la pantalla.

Amb aquesta eina, podeu triar quin dorsal es convertirà en el servidor de so, així que gestioneu el so. Tens l'opció entre pulseaudio i pipewire. Per al segon, podeu triar un gestor de sessió **Wireplumber** o **Pipewire Media Session**. Després d'aplicar la nova configuració, s'instal·laran els paquets necessaris i es configuraran els serveis.

19.1. Avançat

En fer clic a **Advanced** en aquesta pantalla, tindreu l'opció de restablir la configuració del mesclador de so als valors predeterminats.

20. Nivell de seguretat

Trieu el nivell de seguretat desitjat

Standard és el valor per defecte, i la configuració recomanada per a l'usuari mitjà.

Secure crearà un sistema altament protegit - per exemple si el sistema s'ha d'usar com a servidor públic.

Administrador de seguretat

Aquest element permet configurar una adreça de correu electrònic a la qual el sistema enviarà *missatges d'alerta de seguretat* quan detecti situacions que requereixen notificació a un administrador del sistema.

Una bona opció, i fàcil d'implementar, és introduir `lt;usuari;gt;.localhost -on lt;usuari;gt;` és el nom d'inici de sessió de l'usuari per a rebre aquests missatges.

El sistema envia missatges com **Mailspool d'Unix**, no com a correu SMTP "ordinari": per tant, aquest usuari ha d'estar configurat per rebre aquest correu!

Sempre serà possible ajustar la configuració de seguretat després de la instal·lació a la secció *Security* del Centre de Control Mageia.

21. Tallafoc

Aquesta secció permet configurar algunes regles simples del tallafoc: determinen quin tipus de missatge d'Internet serà acceptat pel sistema de destinació. Això, al seu torn, permet que els serveis corresponents del sistema siguin accessibles des d'Internet.

En el paràmetre per defecte (no s'ha marcat cap botó), no hi ha cap servei del sistema accessible des de la xarxa. L'opció *Everything (no firewall)* permet l'accés a tots els serveis de la màquina, una opció que no té molt sentit en el context de l'instal·lador, ja que crearia un sistema totalment desprotegit. El seu veritable ús es troba en el context del Centre de Control de Mageia (que usa la mateixa disposició de la interfície gràfica) per desactivar temporalment tot el conjunt de regles del tallafoc per a proves i depuració.

Totes les altres opcions són més o menys autoexplicatives. Per exemple, habilitareu el servidor CUPS si voleu que les impressores de la vostra màquina siguin accessibles des de la xarxa.

Avançat

L'opció *Advanced* obre una finestra on podeu habilitar una sèrie de serveis escrivint una llista de “parelles” (separades en blanc)

lt;nombreportgt;/lt;protocolgt;

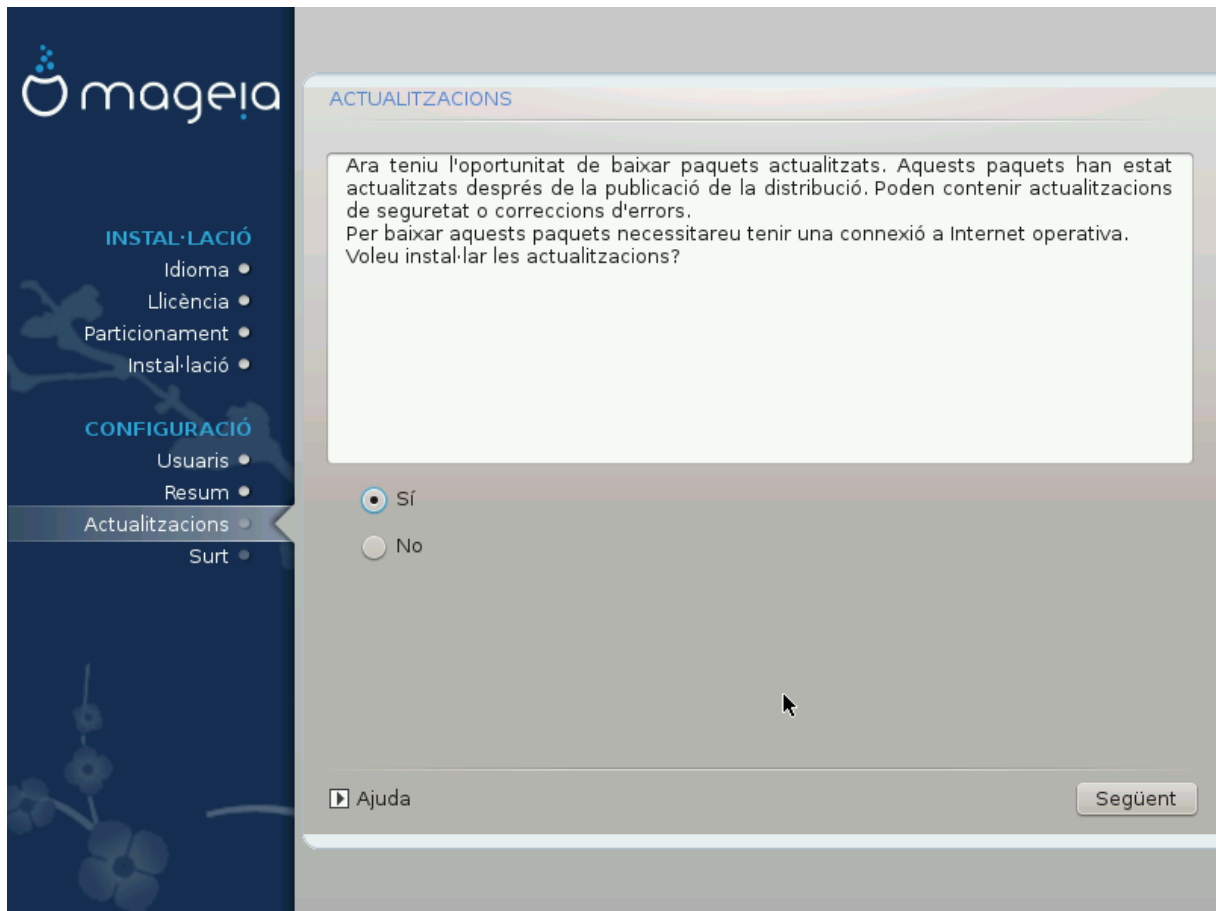
- *lt;nombreportgt;* és el valor del port assignat al servei que voleu habilitar (p. ex. 873 per al servei RSYNC) tal com es defineix a *RFC-433*;

- *lt;protocolgt;* és un dels *TCP* o *UDP* - el protocol d'Internet que usa el servei.

Per exemple, l'entrada per permetre l'accés al servei RSYNC és *873/tcp*.

En cas que s'implementi un servei per usar els dos protocols, especifiqueu 2 parelles per al mateix port.

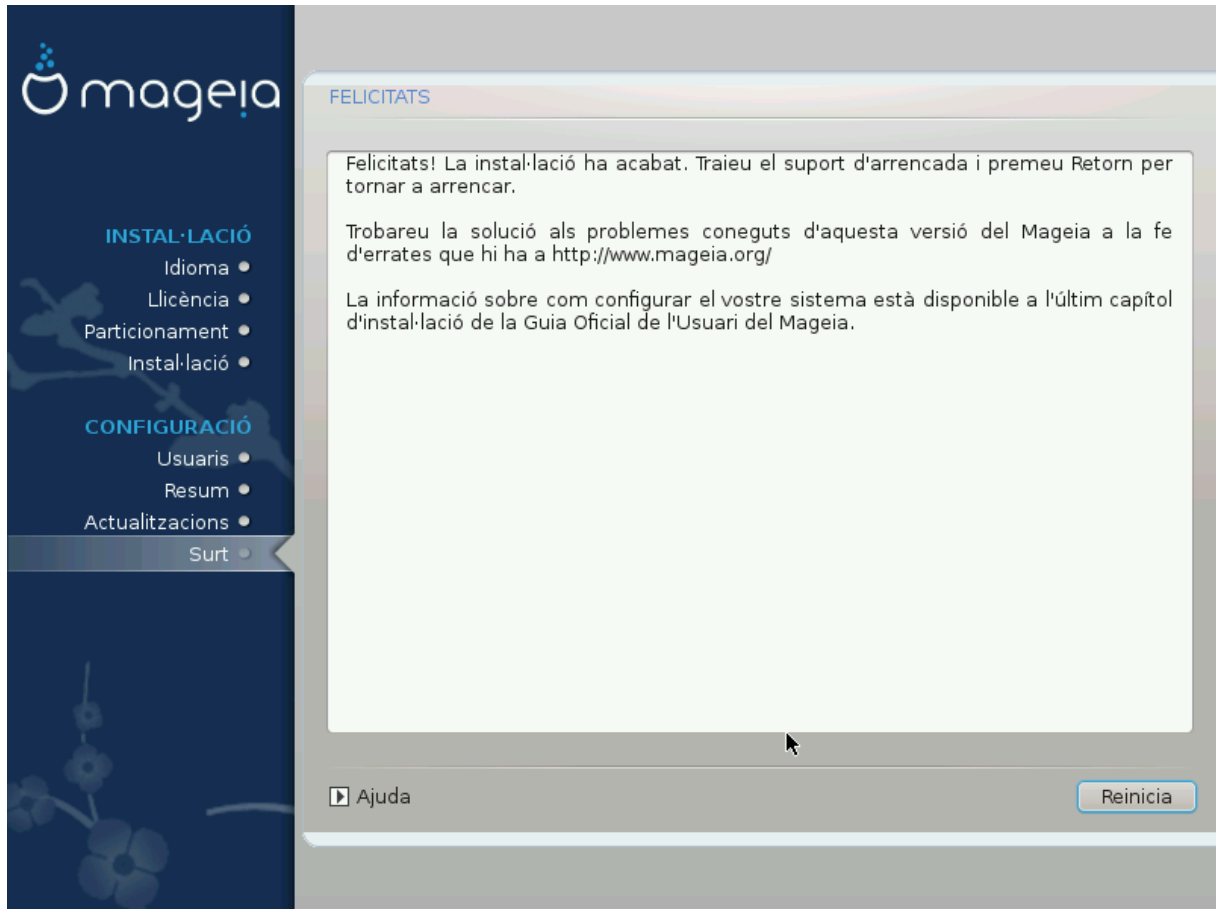
22. Actualitzacions

Des que es va llançar aquesta versió de Mageia, alguns paquets s'hauran actualitzat o millorat.

- Seleccioneu *Sí* si voleu baixar-los i instal·lar-los
- Seleccioneu *No* si no voleu fer-ho ara, o si no esteu connectat a Internet
- Premeu *Següent* per continuar

23. Enhorabona

Heu acabat d'instal·lar i configurar Mageia i ara és segur eliminar el suport d'instal·lació i reiniciar l'ordinador.

Després de reiniciar, podeu usar la pantalla del carregador d'arrencada per triar quin sistema operatiu iniciar (si n'hi ha més d'un a l'ordinador).

Si no heu ajustat els paràmetres del gestor d'arrencada, automàticament se seleccionarà i iniciarà la vostra instal·lació de Mageia.

Gaudiu!

Visiteu www.mageia.org/ca/ [<http://www.mageia.org/en/>] si teniu cap dubte o voleu contribuir a Mageia

24. Desinstal·lació de Mageia

Si la Mageia no et va convèncer o no pots instal·lar-la correctament -en definitiva, vols desfer-te'n- aquest és el teu dret i la Mageia també et dona la possibilitat de desinstal·lar-te. Això no és cert per a tots els sistemes operatius.

Després de fer una còpia de seguretat de les dades, reinicieu el DVD d'instal·lació de Mageia i seleccioneu *Sistema de rescat*, i *Restaura el carregador d'arrencada de Windows*. A l'arrencada següent, només tindreu Windows, sense opció de triar el vostre sistema operatiu Mageia.

A Windows, per recuperar l'espai usat per les particions Mageia: feu clic a *Inici # Panell de control # Eines administratives # Gestió informàtica # Emmagatzematge # Gestió de disc*. Reconeixeu una partició Mageia perquè estan etiquetades com a *Unknown*, i també per la seva mida i lloc al disc. Feu clic amb el botó dret a cadascuna d'aquestes particions i seleccioneu *Suprimeix* per alliberar l'espai.

Si useu Windows XP, podeu crear una partició nova i formatar-la (FAT32 o NTFS). A continuació s'obindrà una carta de partició.

Si teniu Vista o 7, teniu una possibilitat més, podeu ampliar la partició existent que es troba a l'esquerra de l'espai alliberat. Hi ha altres eines de partició que es poden usar, com ara **gparted**, disponible tant per a Windows com per a Linux. Com sempre, quan canvieu les particions, tingueu molta cura de fer una còpia de seguretat de qualsevol cosa important per a vosaltres.